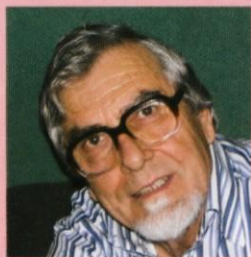

Logaške novice

Glasilo občine Logatec, 15. oktober 2007, letnik XXXVIII, št. 10

- ❖ **Občina je praznovala**
- ❖ **Spominska plaketa - Jamarskemu društvu**
- ❖ **Naprej z rebalansom**
- ❖ **Ob 100-letnici slovenskega lovstva**
- ❖ **Počastili 20 let Planinske kočice na Vrhu**
- ❖ **Najboljši kruh doma se peče**
- ❖ **Na vrh Kilimanjara**
- ❖ **Vznik življenja na Krokarjevi jasi**
- ❖ **Taborke v desetletje žlahtnega prepevanja**
- ❖ **Ex-tempore 2007**
- ❖ **Gospod s poljske strani**
- ❖ **V Lazah 75 let šole**
- ❖ **NTK v obetavno sezono**

Samo verjeti je treba!

Iz dvanajsterice zainteresov se jih je priglasilo sedem, natančneje 2 ženski in 5 moških. Ampak, prosim vas lepo, kaj je zdaj s kvotami, kje so kvote? In še drugače, le kaj bi naredili, da bi na letošnjih volitvah le izvolili predsednico naše mile domovine in ne predsednika. Ženska emancipacija bi prišla vsekakor na svoj račun! In ženska bi prav gotovo izkoristila mandat celih pet let, ne kot naš Zaplaninec, za katerega niti ne vemo, kako dolgo je via facti (kot bi dejal nekdanji znameniti Franc Popit-Jokl) v resnici predsedoval.

Niti na kraj pameti ne bi padlo ženski-predsednici, da bi si privoščila, kot si je sicer naš vrli Zaplaninec, dopust ravno med častnim pokroviteljstvom proslave ob 60-letnici priključitve Primorske matični domovini. Zato svetovalki predsednice, denimo, kaki Vajglovki ne bi bilo treba pojasnjevati, da je predsednica pač užila pravico do izrabe dopusta, kar pripada vsakemu državljanu. Tudi tovarišu Stanovniku ne bi bilo treba zardevati zaradi predsednikove pišmenekamščine, ki jo je širokosrčno namenil bojevnikom za Primorsko, pa tudi Romanu Prodiiju bi se ne bilo treba obrisati pod nosom glede protokolarne prostodušnosti, ki ji je bil priča na sončni strani Alp ne dolgo za tem, ko sta na Goriškem nazdravljala evropskosti.

Eden nekdanjih najpomembnejših političnih velmož, ki se je naveličal LDS in je sprojektiral zaresno stranko je gladko pritrtil, da je bilo v LDS storjenih več napak, se pa nobene ne spomni. In temu zaresnemu velmožu, ki ne bo šel ne po levi ne po desni, pomeni klientelizem, ki ga je nedolgo tega sam obvladoval, le eksces, nikakor ne zla. Natanko tako, kot so mu povojni zunajsodni poboji pomenili le eksces, in ne – bog-nedaj – zla. Torej ne po levi in ne po desni, pač pa po starem.

Kruh naš vsakdanji se pa ne glede na levo, desno ali zaresno draži in draži. In glej ga, zlomka: trgovci se jezijo na kmete, ki da so usodno podražili pšenico. Ampak ta pšenica velja komaj 8,8% maloprodajne cene kruha, pek si zaračuna 25% prodajne cene, trgovec pa si ob vseh popustih privoščiči reci in piši 58% od maloprodajne cene!? In trgovce, vsaj njim se zdi, da je ravnanje kmetov v tistih 8,8% nadvse zaskrbljujoče. Kaj vse ni pri nas zaskrbljujoče.

Ni čudno potem, če je pri nas zaskrbljujoče tudi to, da se je v letu dni registriralo le 12 istospolnih partnerskih skupnosti. Ampak čemu naj bi bilo to zaskrbljujoče, saj je 12 tako priljubljena številka: v pravljicah, denimo, 12 razbojnikov, 12 ključev, v svetem pismu 12 apostolov, v letu 12 mesecev, v prvosodju 12 kandidatov za ustavne sodnike itd... Torej!?

Pa da ne bo vse tako sivo, prosim vas, velja pomisliti na referendum, ki ga bomo izvedli zaradi proračunskih prihrankov ob drugem krogu predsedniških volitev in ki nas bo obogatil z deleži Triglava. Samo verjeti je treba!

Urednik

Dober dan – gospod župan!

Naravnost iz županove pisarne

Župan Janez Nagode.

Nove asfaltne prevleke.

Prav te dni smo lahko veseli novih asfaltnih prevlek, še posebej zato, ker z njimi posodabljammo ceste po različnih krajevnih skupnostih. Tako se v KS Trate ureja del ceste z Veharš proti Godoviču ter pot na Trčkov grič. V KS Tabor je v asfaltiranju cesta v Žibršah od Turkovega malna do Korena, v KS Hotedršica se ureja del ceste z Ravnika do Podravnika mimo Urbanovca. V KS Vrh se prenavlja cesta od Orla do Doline. V občinskem središču pa je vse nared za dokončno ureditev Poštnega vrta.

S Tovarniške proti Rovtarski

Cestno podjetje Ljubljana se bo lotilo posegov po Tovarniški ulici od križišča s Cankarjevo do Tržaške. Tu bo potrebna zamenjava vodovodnega sistema, obnova kanalizacije in pločnika; v dogovoru z Adria plinom bo izvedena tudi plinifikacija. Isti izvajalec pa bo nadaljeval dela na Rovtarski cesti, kjer se že dolgo tega pričakuje obnova vodovoda, plinifikacija, javna razsvetljava, postavitve enostranskega pločnika in povsem prenovljeni del ceste (blizu 1000m).

Pred zahtevnimi naložbenimi izzivi.

Ta čas je pripravljena vsa potrebna dokumentacija za izdajo gradbenega dovoljenja za realizacijo II. faze rekonstrukcije

Osnovne šole Tabor. Za začetek in konec del pa bo potreben natančen in dokaj zahteven dogovor med investitorjem, izvajalcem in vodstvom šole, saj rekonstrukcijska dela, ki bodo pomenila znatno širitev šolskih prostorov, naj bi potekala tako, da bi čim manj motila delo na šoli. Čisto brez motenj pa ne bo šlo, saj bo treba podreti steno učilnic, ob kateri bodo dograjeni novi prostori. Rušitvena dela naj bi izvedli med prvomajskimi »počitnicami«, glavna gradbena dela pa naj bi dokončali predvidoma do septembra 2008.

Vzporedno teče tudi postopek za naložbo v Upravni center. Tu je potreben javni razpis za oddajo del, ki bi se naj začela že letošnjo jesen.

Projekt »Čista Ljubljana« tudi za novo čistilno napravo.

Občina si sme šteti med zasluge, da je postala pobudnica in nosilka projekta »Čista Ljubljana«. Projekt je izdatno zahteven, saj zajema dograditev vodovodnih sistemov ter gradnjo sistema za odvajanje odplak (kanalizacijski sistemi) in čiščenje voda v gornjem povodju Ljubljane. Projekt vključuje 13 občin, ki tako ali drugače segajo v povodje Ljubljane: Bloke, Borovnica, Brezovica, Cerknica, Horjul, Ilirska Bistrica, Log-Dragomer, Loška dolina, Pivka, Postojna, Škofljica, Vrhnika in Logatec. Študijo in zasnovo je delo družbe IEI iz Maribora, skrbnik projekta pa je naše Komunalno podjetje. Iz skupnih prizadevanj pričakujemo skorajšnjo oddajo prijave na Ministrstvo za okolje in prostor za pridobitev nepovratnih sredstev iz evropskih kohezijskih skladov v januarju 2008. Ker gre za vključitev projekta v nacionalni program, pričakujemo financiranje konec prihodnjega leta. V ta program je vključena tudi nova čistilna naprava v Logatcu, naložba nacionalnega merila.

Martin Koren

Na naslovnici: Pa Tržaška je lepo uglajena

Foto: Marcel Štefančič

Pa srečno še nadaljnjih 50... 100 in več let!

Čestitke Jamarskemu društvu Logatec ob 50-letnici delovanja – Pohvale in lepe želje ob prazniku Občine Logatec – Mladost in vedrina na odru Narodnega doma

Prav na praznični dan Občine Logatec, 20. septembra, zvečer je bila v veliki dvorani Narodnega doma slavnostna akademija. Prireditev, ki jo je s prazničnimi besedami povezovala Maja Filipič, se je pričela s slovesnim prihodom prevzemnika letošnjega priznanja, predsednika Jamarskega društva Logatec Draga Korenča, in župana Janeza Nagodeta, nadaljevala pa s himno v izvedbi okteta Pushluschtat. Temu je sledil slavnostni govor župana

Janeza Nagodeta, v katerem je orisal aktualno dogajanje v občini. Nato je glasbeni uvod Godalnega orkestra – senior Glasbene šole Logatec pod vodstvom Petra Avšiča ustvaril razpoloženje za vrhunec slovesnosti s podelitvijo najvišjega občinskega priznanja Spominske plakete z znakom Jamarskemu društvu Logatec ob 50-letnici delovanja.

Iz županovega slavnostnega govora

Po pozdravnih besedah je govornik med sprehodom po uspehih minulega leta dejal: »Čeprav je leto dni kratka doba in se v tako kratkem času ob različnih težavah, mnogih zapletih, vedno večji in na momente že kar nemogoči birokraciji, da veliko postoriti, nam je s skupnimi močmi ob sodelovanju posameznikov ali večjih skupin, nekaj le uspelo postoriti.

Mnogi, ki bolj poredko zaidejo v naše kraje, posebno v center naše občine, so presenečeni in navdušeni nad razvojem in napredkom. To ugotovitev potrjuje tudi **Modri trak najhitrejše občine**, ki ga je letos spomladi prejela občina Logatec na dnevu županov 2007 za doseženo prvo mesto na lestvici razvojnega potenciala slovenskih občin, ki meri naklonjenost občine do razvojnih hotenj, v katerih se enakopravno srečujejo vsi dejavniki uspeha in človeške sreče.

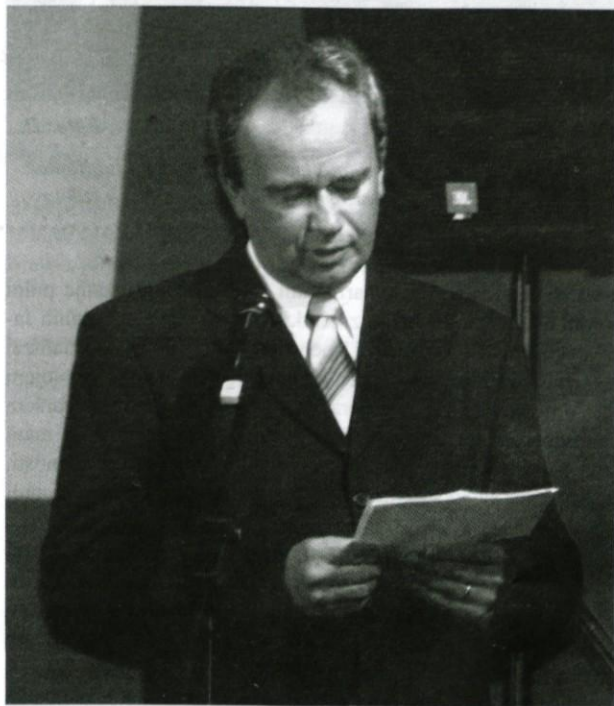
Tudi, če se sami ozremo po okolici, lahko ugotovimo, da nam je v bližnji preteklost za skupno dobro le uspelo nekaj postoriti. V veselje mnogih, žal, pa ne vseh (nekateri svoje nezadovoljstvo uveljavljajo tudi preko sodišča), smo skupaj z Ministrstvom za promet ob sodelovanju Direkcije RS za ceste uspeli rekonstruirati in posodobiti državno cesto skozi Logatec, ki jo homo v začetku prihodnjega meseca s posebno priveditvijo predali svojemu namenu. Počasi, a vztrajno se končuje večletni projekt obnove vodovodnega omrežja in zamenjave neprimernih betonazbestnih cevi po Logatcu. Posledica tega je tudi obnova nekaterih ulic, obnova kanalizacije in javne razsvetljave, izgradnja ali obnova pločnikov po nekaterih ulicah.

Tudi po ostalih krajevnih skupnostih je bilo opravljeno nekaj obnovitvenih del. Tako so bila opravljena mnoga prepotrebna vzdrževalna dela, zemeljska dela na delu lokalne ceste Podpesek – Podlipa, izvršena so zemeljska dela na krajevnih cestah na Vrhu, v Logaških Žibršah, na Ravniku, na delu ceste Veharše – Godovič, na cesti na Vavknov grič. V naslednjih dneh se lahko pričakuje tudi asfaltna prevleka teh cest.

Letos smo zamenjali naslednji niz oken v OŠ »8 talcev«, zamenjali okna in vrata v vrtcu Kurirček, kjer bodo do zime obnovljeni vsi atriji, po katerih bo položen tartan. Prostori so bili obnovljeni tudi v KS Log – Zaplana v tamkajšnji šolski zgradbi. V naslednjih dneh se bo pričela obnova stare šole v Hotedršici z zamenjavo celotnega ostrešja, obnova ogrevalnega sistema, sanitarj in ostalih prostorov. V KS Vrh bo dobila nove prostore vaška knjižnica.«

Nato se je slavnostni govornik okrenil v prihodnost: »Z izvajalcem je podpisana pogodba za prenovo del na Rovtarski cesti, ki se bodo začela v prihodnjih dneh. Ali bomo v celoti zaključili načrtovani projekt, pa je odvisno od pridobivanja potrebnega zemljišča. Namreč, zahtevana cena za m² je za občino nesprejemljiva.

Končno se bo pričela rekonstrukcija in širitev Zdrav-

Slavnostni govornik.

Foto: D. Malavašič

stvenega doma, ki bo občinski proračun stala več kot milijon evrov. Pridobili bomo dovolj primernih prostorov za delo vseh ambulant. Ob tem pa se mi nehote postavlja vprašanje, na katerem, žal, nimam odgovora: ali bomo imeli dovolj kadra, da bodo vse ambulante zasedene, ali se bo tudi v prihodnje dogajalo, da bo v dopoldanskem času ordinirala samo ena ambulanta in bo nezadovoljstvo pacientov obiskovalcev še večje?!

Pričela se bo tudi gradnja Upravnega centra v velikosti 4.400 m², kjer bodo svoje prostore imeli poleg občine še Upravna enota, Davčna in Geodetska uprava, Center za socialno delo, Zavod za zaposlovanje, Zavod za zdravstveno zavarovanje, Inšpeksijske službe, notar in še nekatere ustanove. Celotna vrednost investicije bo presejala 6,5 milijona evrov; vselitev v nove prostore se predvideva v prvi polovici leta 2009.

V tem trenutku pridobiva občinski urad tudi gradbeno dovoljenje za II. fazo rekonstrukcije OŠ Tabor v vrednosti blizu 2 milijon evrov. Investicija, potrebna zahtevnih usklajevanj, se bo zaključila pred pričetkom novega šolskega leta.

Vse naštetu že krepko presega finančne zmogljivosti občinskega proračuna. Potreb, želja in tudi zahtev pa je še mnogo. Naj se pohvalim, da je občini Logatec skupaj z velikim sodelovanjem vodstva Komunalnega podjetja, uspelo zdru-

Oktet Pushlushtae.

Foto: D.

žiti interes 13 občin na zahodnem delu porečja Ljubljane. Uspešno smo izvedli javni razpis, izbrali izvajalca za izdelavo

predinvesticijske zasnove in feasibility študije za celotno odvajanje in čiščenje odpadnih voda, obnovo vodnih sistemov na območju povodja zgornje Ljubljane. V skupnem programu načrtujemo konec januarja 2008 oddajo Prijave za dodelitev sredstev iz kohezijskega sklada. V letu 2008 pričakujemo tudi že prva nepovratna sredstva v občini za gradnjo ČN v Logatcu, v naslednjih letih pa za gradnjo kanalizacije proti Kalcam in na Martinj Hribu, seveda, če nam bo uspelo pridobiti tudi pravico gradnje in če odškodnine, ki jih nekateri lastniki zemljišč zahtevajo za služnostno pogodbo, ne bodo prevelike.«

S pohvalno demografsko podobo pa je župan ugotavljal nove prostorske potrebe za osnovne šole in glasbeno šolo, posebej še za vrtce, denimo v Logatcu in Rovtah. »V prihodnje bo potrebno sodelovanje najprej pri zagotavljanju novih prostorov za otroško varstvo, pri čemer pričakujemo tudi pozitiven odziv občanov, predvsem lastnikov potrebnih zemljišč, da bodo vsaj pripravljeni prodati svoje zemljišče, za kar imamo v tem trenutku v Rovtah že problem,« je opozarjal župan, ki je po napovedi sprejema novega prostorskega dokumenta še čestital ob občinskem prazniku vsem občanom, posebej pa še prejemniku letošnjega občinskega priznanja Jamarskemu društvu Logatec.

V utemeljitvi je šarmantni moški glas iz ozadja polni dvorani občinstva govoril o zametkih, dejavnostih in uspehih Jamarskega društva Logatec. Uspehe je še bolj podrobno nanizal prevzemnik priznanja predsednik Drago Korenč, ki se je v svojem nagovoru zahvalil vsem generacijam jamarjev, njihovim staršem in sorodnikom ter poleg uspehov in dosežkov dodal tudi manj znana jamarska doživetja, ki so običajno skrita očem javnosti, med katerimi pa so številna odpovedovanja, skrbi, težave pa tudi razočaranja.

Po tem slovesnem dejanju je ponovno nastopil Godalni orkester. Za njim pa je s pozdravnimi besedami čestital k občinskemu prazniku podžupan pobratene občine Repentabor Marko Pisani. V svoji čestitki je izrazil številne pohvale in lepe želje po

nadaljnem sodelovanju med občinama. Nato se je slovesnost z nastopom okteta Pushlushtae približala koncu ali novemu vrhuncu. Saj so mladeniči: študenti in dijak, prijatelji iz šolskih klopi Škofijske klasične gimnazije v Ljubljani – iz različnih krajev Slovenije – pod vodstvom Martina Logarja, ki prihaja iz Rovt, v zasedbi pa prepeva tudi brat Bert, razveselili in z venčkom zabavnih skladb navdušili praznično razpoloženo občinstvo, ki je, kot že dolgo ne, veselo in nasmejjano zapuščalo dvorano.

Prireditev, ki jo je s sodelavci in sodelavkami pripravila občinska koordinatorka Renata Gutnik, je s svojimi scenskimi elementi: minerali in elementi gozda pričarala jamarstvo in s tem poklon vsem jamarjem ter njihovim prijateljem, ki jim podzemni, skrivnostni svet sooblikuje delo in življenje že 50 let.

NevMa

Lepo povabljeni

k predpraznični dobrodelnosti

Spoštovane in spoštovani!

Božično-novoletni prazniki bodo hitro pred nami. Župan občine in direktorica občinske uprave sva tudi letos sklenila nadaljevati s tradicionalno humanitarno pobudo: odreči se nakupom nemalokrat precenjenih voščilnic in daril ter tako zbrana sredstva nameniti pomoči potrebnim in k temu dejanju povabiti tudi vse vas, ljudi dobre volje.

Letos zbrana sredstva bi namenili za pomoč pri obnovi strehe, za pomoč dijakom in študentom iz družin, ki malenkostno presegajo census za štipendijo ter kronično bolnim in invalidnim občanom z minimalnimi dohodki.

Vabiva vse uporabnike občinskega proračuna, javne zavode in ustanove, državna in zasebna podjetja, društva in tudi posamezne občane, da namesto božično-novoletnih čestitk in daril namenimo denar tistim našim občanom, ki so tega potrebni.

Če se boste odzvali najinemu vabilu, vas prosiva, da sredstva nakažete na TR Območnega združenja RK Logatec, št. 02025-0020135849, s pripisom "ZA PRAZNIKE POMAGAMO" Imena donatorjev bomo objavili v medijih, zato predlagava, da prispevke nakažete do 5. decembra letos. Na naslov OZ RK Logatec, Tržaška c. 13, 1370 Logatec sporočite tudi svoje predloge za dodelitev tako zbrane pomoči.

Že vnaprej se vam zahvaljujemo za vašo odločitev in vas lepo pozdravljava!

Alenka Gorza Jereb
direktorica OU

Janez Nagode
župan

Redarji prihajajo, cene ostajajo

Občinski svet se je 4. oktobra ubadal z rebalansom proračuna, z redarstvom, s ceno vrtca in še tem in onim, vse do kandidata za člana državnega sveta

Župan utemeljuje rebalans.

Uravnoteženi proračun

Župan Janez Nagode je kar dovolj obsežno in natančno obdelal vse spreminjajoče se postavke in ob njih navajal tehtne razloge, ki so narekovali uravnoteženje občinskega proračuna za to leto. Med temi je zlasti poudaril nepredvidljivo dinamiko prihodkov pa tudi nepričakovane skoke v cenah storitev pa tudi mnogih materialov. Pa tudi investicije, ki so se začele letos, bodo potegnjene še v naslednje leto...

Zato je župan predlagal, naj se proračunski prihodki za leto 2007 zmanjšajo za 8,12% in znašajo tako 1.113.161€, odhodki pa se naj zmanjšajo za 8% in bodo znašali 1.116.642€.

V razpravo so posegel najprej **Rafael Cepič**, ki je spraševal župana, kje da je denar, ki je bil namenjen za mrliško vežico v Rovtah. Župan je pojasnil, da je bilo 250.000€ zagotovljenih za predvidene odkupe zemljišč, pa pripravljenosti za prodajo, žal, ni bilo. – **Vladislav Puc** pa je pogrešal preglednost podatkov primerjalno tudi s prilivi za 1. polletje. Vprašljiva je tudi načrtovana poraba do konca leta. S projektnimi dokumentacijami pa je treba na vsak način pohiteti, da se je moč izogniti nadaljnjim podražitvam – tako pri Zdravstvenem domu, pri šoli ali Upravnem centru. Župan je dopovedoval, da je realizacija prihodkov odvisna od mnogih faktorjev. Prenosi sredstev v naslednje leto so pač stalna praksa od prej in slej. Projekti, žal, ne morejo prehitovati, ker so vezani na postopke razpisov. Na vsak način pa imajo projekti za leto 2008 finančno kritje celo brez kreditnih angažmajev. – V prid proračunu je nastopil **Boris Hodnik**, ki je opozoril, da ne bo nič narobe, če bo občina najela tudi kaj malo kredita. Nakar je

svet večinsko sprejel rebalans

Brez razprave in soglasno je svet sprejel amandma in **Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o pokopališki in pogrebni dejavnosti ter urejanju pokopališč** na območju občine Logatec. Ta

Bova podprla rebalans?

namreč določa Komunalno podjetje za izvajalca pokopališke in pogrebne dejavnosti ter za urejanje pokopališč v vseh krajevnih skupnostih. Eako gladko je šel skozi tudi **Odlok o občinskem lokacijskem načrtu za območje urejanja GL-J4-C1 Staro jedro Gorenji Logatec**, ki zajema območje gradu, cerkve in Kmetijske zadruge.

Pazimo – prihaja redarstvo!

Vodja Medobčinskega inšpektorata **Stanislav Bele** je pojasnjeval svetnikom razloge za ustanovitev redarstva v okviru medobčinskega inšpektorata. Redarstvo se zaradi finančne racionalnosti ustanavlja za sedem občin: Vrhniko, Logatec, Brezovico, Dobrovo-Polhov Gradec, Borovnico, Log-Dragomer in Horjul. Redarstvo bo nadziralo kršitve javnega reda in miru, promet – zlasti mirujoči del prometa. Redarstvo bo plačala država do 50%, ostalih 50% pa občine v sorazmerju od števila prebivalcev. Tako: odlok je tu. Redarji pa bodo vsak čas. Upajmo, da bo tudi več reda!?

Zaradi poenostavitve poslovanja se s 1. novembrom **taksa za obremenjevanje okolja zaradi odlaganja odpadkov vključi v ceno za zbiranje, odvoz in odlaganje odpadkov**. Obremenitev občanov se zaradi tega ukrepa ne bo spremenila. Tudi prav, so menili svetniki.

Solidarnost z nesrečniki v Železnikih so svetniki izkazali tako, da so iz občinskega proračuna namenili 12.173€, kar je skoraj 1€

na glavo logaškega občana. In do tod je šlo kar vse gladko in sladko.

Zataknilo se je – in to že drugič, če že ne tretjič – da večina svetnikov ni sprejela to pot predlagane 10% podražitve vrtca. Ravnateljica **Frida Rupnik** se je trudila, kolikor je le mogla, da bi svetnike prepričala, naj vendar upoštevajo predlog podražitve, ki sledi metodologiji, ki jo predpisuje pristojno ministrstvo. Ugovori, ki so se ponujali, so opozarjali tudi na to, da prav zdaj – ob inflaciji podražitev – ni pravi čas za predlagano podražitev, pa čeprav bi ta pomenila na mesec le dodatnih 3,95 € za otroka 1. starostnega obdobja oziroma 3,04 € za otroka 2. starostnega obdobja. In stvar ni šla skozi.

Dobili pa smo **nov Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu**, ki ga sestavljajo: Marko Logar, Tadej Leskovec, Miroslava Oblak, Sebastjan Selan, Gvido Bokal, Vida Lukančič in Anton Simšič, in pa kandidata za člana državnega sveta **Borisa Hodnika**.

Špela Istenič

Stanislav Bele.

Svetniki sprašujejo – župan odgovarja

Marko Logar, NLM, je posredoval zaskrbljenost Rovtarjev zaradi uresničenih možnosti za otroško varstvo. Neke vrste peticija, ki jo je podpisalo 24 vaščanov, in jo je svetnik predložil županu, sprašuje po načrtih in ustreznih rešitvah, ki naj bi zadovoljile prostorske potrebe za vrtec v Rovtah.

Župan je v zvezi rovtarske peticije pojasnjeval, da se v zvezi z vrtci odpira v občini več vprašanj. Namreč vsepovsod so vrtci polni in prepolni. Županstvo se sooča s problematiko, ki jo poskuša rešiti kratkoročno in dolgoročno. V Rovtah je potreba po gradnji vrtca, pa s tamkajšnjimi občani ni možen racionalen dogovor za odkup zemljišč, čeprav so odprte kar štiri primerne lokacije. Do 1. septembra bo občina rešila prostorsko rešitev za vrtec, toda le začasno. Dolgoročne rešitve pa ne bo brez sodelovanja Rovtarjev, tudi tamkajšnjih svetnikov.

Vladislav Puc, N.Si, je spraševal najprej po odgovornosti glede tega, da se lahko na boljšem trgu v Ljubljani kupuje povojni arhiv naše občine, nato pa o tem, kako je naša občina participirala pri sredstvih Ministrstva za šolstvo, ki je so bila razpisana za potrebe športnih objektov pred kakim mesecem.

Župan je pojasnil, da je občina odgovorna za občinski arhiv po letu 1995; predhodni arhiv pa je nasledila Upravna enota. Na razpis Ministrstva za šolstvo se občina ni mogla prijaviti, ker z zemljišči, ki so sicer športu namenjena, občina lastniško ne razpolaga. Pogoj za prijavo na tak razpis pa je urejeno lastniško razmerje prijavitelca.

Berto Menard, LzL, je menil, da bi bilo koristno, če bi občina pred začetkom del, ki posegajo v interese občanov, o nameri obvestila občane in se z njimi tudi dogovorila o možnih rešitvah, denimo pri obnavljanju cest, ulic...

Župan je menil, da je pobuda dobra, vendar bi morala pri takih projektih tudi krajevna skupnost tvorneje sodelovati. Se pa dogaja, da je treba včasih kako aktivnost sproti prilagajati potrebam. Pride, recimo, do situacije, ko se pri prenavljanju vodovoda ugotovi potreba po kanalizacijskih priključkih, pa je treba cesto dodatno prekopavati in to brez prevelikih odlašanj. Na vsak način pa bi župan pričakoval mnogo več sodelovanja s krajevno skupnostjo Naklo, kot ga je bilo zadnjih 10 let.

Martin Koren

Občinsko priznanje Jamarskemu društvu

Na predlog Jana Mihevca je občinski svet sklenil podeliti občinsko priznanje Spominsko plaketo z znakom Jamarskemu društvu Logatec za 50. obletnico aktivnega in uspešnega delovanja

Iz utemeljitve

Jamarsko društvo se je s svojim 50-letnim aktivnimi in uspešnimi dosežki izkazovalo v slovenskem merilu. Odkritja pomembnih jam, njihovi opisi in načrti, objavljeni tudi v strokovnih revijah, ostajajo trajen prispevek k poznavanju slovenskega krasa.

Sprva je društvo raziskovalo jame na Logaškem in Notranjskem, kasneje je svojo dejavnost širilo po Krasu, Trnovskem gozdu, po Alpah pa tudi po Bosni in Hercegovini ter Črni gori. Med najpomembnejša društvena odkritja sodijo Logaška jama, novi deli Jačke, Gradišnice, Turkova jama in jama pri Sv. Treh Kraljih, nazadnje pa odkritje 3,5 km dolge vodne Gašpinove jame, ki se razteza pod Martinj Hribom, in odkritje podzemskega toka Ljubljaniče v 650 m dolgi Vetrovni jami v Logaškem Ravniku pri Lazah. Najpomembnejša odkritja na Slovenskem so bila v Kačni jami in v veliki ledeni jami v Paradani. Člani društva so pri raziskavi kaninskih brezen dosegli dno naše najgloblje jame Čchi 2. – Samostojno je društvo organiziralo od-

D. Korenč prevzel občinsko priznanje v imenu Jamarskega društva.

Foto: D. Malavašič

pravo v najgloblja brezna v Franciji v sodelovanju z drugimi društvi pa so logaški jamarji raziskovali jame v Grčiji, Avstriji, Italiji, na Poljskem in na Kitajskem.

Društvo je pripravilo za svoje nove člane številna izobraževanja, za širšo

javnost pa mnoga strokovna predavanja in medijska sporočila o jamah in krasu. Posamezni člani društva so kot funkcionarji sodelovali v Jamarski zvezi Slovenije in tudi v Mednarodni speleološki zvezi. S svojim poznavanjem podzemlja je društvo pomagalo pri čiščenju Jačke, vodnjakov pa pri gradnji hiš nad brezni, tudi v industrijski coni Zapolje. Društvo je bilo v pomoč pri nesrečah, pri poplavih, pri iskanju pogrešanih in onesrečenih v jamah. Za hrambo opreme so člani društva v šestdesetih letih zgradili Jamarsko kočo, ki jo zgledno vzdržujejo.

Za negovanje tradicije in promocijo Logatca društvo organizira že od leta 1973 spust v Logaško jama z ročnim vitlom, kar velja celo v svetovnem merilu za svojevrsten dogodek. Na tak način si je jama ogledalo že preko 5000 obiskovalcev (nejamarjev!)

Zapisano prav gotovo sodi med razloge, ki so Jamarskemu društvu utemeljili podelitev Spominske plakete z znakom, ki sodi med najvišja priznanja v občini Logatec.

mAš

Priznanja ob 20-letnici Planinske koč

V okviru občinskega praznovanja so na Vrhju Sv. Treh Kraljev 16. septembra počastili dvajsetletni jubilej Planinske koč na Vrhju. Slovesnost je pripravilo Planinsko društvo iz Rovt v sodelovanju s ŠKD Vrh. Po opravljenem pohodu planincev iz Rovt, je prisotne pred kočjo pozdravil predsednik Planinskega društva Primož Jereb, ki je nato spregovoril o prizadevanjih za gradnjo planinske koč. Ko se je predsednik zahvalil vsem, ki so kakorkoli pomagali pri gradnji koč, ki je postala priljubljena planinska

točka, je še dodal: »Z Vrha Svetih Treh Kraljev je sploh krasen razgled po okoliških hribih in gorah. V zadnjih nekaj letih pa je Vrh postal prava dnevno rekreacijska točka tako za kolesarje kot za pohodnike. Poleg tega pa so tu še številne naravne znamenitosti, ki privabijo številne obiskovalce. Med zanimivosti prav gotovo sodijo Rupnikov rov in Jama pri Vrhju Sv. Treh Kraljev, slapovi Sopot, Matjaževe kamre, Račevsko jezero. Prav zaradi tega smo se v društvu odločili da vam danes te lepote in dejavnost društva prikazemo z razstavo fotografij v planinski koči. Po pogostitvi pred kočjo pa vas vse skupaj vabim pred šolo na kratek kulturni program s podelitvijo priznanj, nato pa bo sledila veselica z ansambлом bratov Poljanšek.«

Slovesnost se je nato odvijala pred šolo. Tam je nastopil Mladinski pevski zbor iz Rovt in Harmonikar Matej Mlinar. Med kulturnim programom so podelili priznanja Planinske zveze Slovenije: Bogomilu Mikužu bronasti častni znak za uspešno opravljanje naloge markacista, Francu Žustu srebrni častni znak za prizadevnost na različnih področjih, pri predsedovanju in na delovnih akcijah ter Borisu Trevnu zlati častni znak za prizadevnost na različnih področjih, na delovnih akcijah in za opravljanje nalog praporščaka; zlati častni znak je prejel tudi Janez Jereb za dolgoletno uspešno finančno vodenje društva. – Za uspešno opravljene izlete in pohode so najmlajšim podelili priznanja – Ciban planinec.

Vse prisotne je pozdravil logaški župan Janez Nagode. Planincem je izrazil vse priznanje za dosedanja prizadevanja. Čestital je vsem prejemnikom priznanj, občanom pa je čestital ob občinskem prazniku.

A. Petrovčič

Pohodniki pred Planinsko kočjo na Vrhju.

Razstava ob 100-letnici slovenskega lovstva

Kar s 189 lovskimi trofejami se je predstavila Lovska družina Logatec

Lovska družina Logatec je v počastitev 100-letnice lovstva na Slovenskem in praznika Občine Logatec pripravila v Kulturnem domu v Gorenjem Logatcu razstavo slikovitih, zanimivih in kapitalnih lovskih trofej. Po glasbenem pozdravu Zasavskih

rogistov iz Litije in priložnostnem nagovoru lovskega starešine Janeza Petka je razstavo odprl v bolezenski odsotnosti Ludvika Jančarja, najstarejšega logaškega lovca, drugi najstarejši lovec Ludvik Zajc.

Iz slovesnega nagovora

Potem ko je lovski starešina Jenez Petek pozdravil goste in vse prisotne in se spomnil pred sto leti v Ljubljani ustanovljenega Slovenskega lovskega kluba, kasneje imenovanega Slovensko lovsko društvo, je navedel zanimiv datum **7. avgust 1887**, ko je bil pred 120 leti ustanovljen **Logaški lovski klub** kot protiutež nemškemu klubom. Letos pa mineva 61 let, kar je skupina dvanajstih domačinov – Anton in Dušan De Gleria, Anton Tešar, Miroslav in Radovan Marušič, Peter Kunc, Franc Korenčan, Jože Nagode, Karel Korenč, Viktor Korpar, Ludvik Jančar in Jakob Treven – ustanovila Lovsko družino Logatec, ki ta čas šteje 61 članov. Na lovišču 5580 ha je poleg jelenjadi, gamsov, medvedov in divjih prašičev najštevilnejša srnjad; zaskrbljujoče pa je stanje male divjadi.

Za divjad je hudo moteča avtocesta, ki je presekala logaško lovišče na dvoje brez zagotovitve ustreznih in varnih prehodov. Vse širša urbanizacija Logatca čedalje bolj oža prostor divjadi, ki jo vedno bolj vznemirjajo nesonaravni posegi v njenem okolju, zlasti še črne gradnje.

Sicer pa lovška družina z gledno sodeluje z Visokokraškimi gojitvenim območjem, s šolami, vrtci, Zavodom za gozdo-ve, policijsko postajo, kmeti in z občino, ki se ji zahvaljuje za moralno in materialno pomoč. S skupnimi moči je lovcem na

Lovski starešina s slavnostnim govorom ob lovski razstavi.

Slovenskem uspelo ohraniti številne vrste živali, ki so marsikod že iztrebljene. »Z optimizmom zremo v prihodnost in pričakujemo od države, da bo ravnala tako, da divjad ne bo postala žrtev prevelikih interesov kapitala,« je bil prepričan slavnostni govornik Janez Petek.

Odprtju zanimive in poučne razstave, ki se po besedah lovskega starešine naj ne bi bahala s trofejami, pač pa bi naj predstavila živali, ki spremljajo naše življenje, so poleg predsednika Lovske zveze Slovenija Bogdana Mahneta in župana Občine Logatec Janeza Nagodeta prisostvovali še predstavniki lovskih družin, mnogi domači in gostujoči lovci, njihovi bližnji in prijatelji.

Razstava je ponujala na ogled številne trofeje srnjadi, jelenjadi, gamsov pa posameznih trofej divjih prašičev, risa, medveda, divje mačke in druge male divjadi pa nekaterih vrst ptic; kakopak, vse iz logaškega lovišča – tudi velikanska prek 10 let stara in 223 kg težka medvedja mrcina, se pravi: **zlati medved** (423 točk), ki ga je uplenil Janez Pečkaj pod Suho štirno 10. aprila 1998.

MAŠ

Življenje – daljše že za polnih 64 let

Polkovnik Dolenc in Zvona pred spominskim obeležjem bolnišnice Pavla

Člani borčevske organizacije smo ponovno obiskali partizansko bolnišnico Pavlo v Trnovskem gozdu. Medse smo povabili nekdanjega ranjenega borca Franca Dolenca iz Žibrš, ki mu je dr. Pavla Jerina Lah ob pomoči soborcev in domačinov rešila življenje. France še vedno nosi pod srcem kroglo; tedaj je za las zgrešila njegovo srce. Tako smo iz prvih ust izvedeli mnogo zanimivosti iz vojnega obdobja po prostranstvih Trnovskega gozda.

Na vprašanje, kako se počuti na prizorišču ponovnega rojstva, je dejal: »Prevevajo me čudni, popolnoma novi in doslej neznani občutki. Srečen sem. Vsa leta po vojni sem načrtoval ta obisk, in končno sem tu, hvaležen vsem, ki so mi omogočili, da sem tedaj preživel, ter mi podarili še najmanj 64 let življenja.«

Ponosni smo na svoja vrla rojaka Pavlo in Franceta in na junaštva vseh, ki so se v nemogočih okoliščinah z nadčloveškimi naporji borili, in še posebej vseh, ki so reševali življenja ranjenih borcev.

V času, želimo obema, naj ju spremljata trdno zdravje ter vitalnost telesa in duha.

Zvona

Logaški jamarji iz roda v rod...

Med začetnike jamarstva na Logaškem smemo šteti prav Martinjce

Jeseni 1956. leta sem se še kot študent srečal s študijskim kolegom Petrom Habičem, kasnejšim sodelavcem Inštituta za raziskovanje krasa v Postojni. Nekaj časa je bil Habič direktor "Postojnske jame"; sploh pa sodi med priznane slovenske krasoslovce. Doma je bil z Vrhnike; tudi zato je poznal vse, kar je bilo povezano s krasom ter skrivnostno Ljubljano v njenem zaledju.

Tudi mene je zapeljal med ljubitelje skrivnostnega podzemlja. Poznal je vse aktivne mlajše in starejše navdušence. Pripovedoval mi je tudi o takrat (jeseni 1956) še neorganizirani skupini logaških ali točneje – takrat še samo – martinjskih fantov, ki so iskali strokovno pomoč in napotke, kako bi se dokopali do organiziranih oblik jamarskega druženja in kako bi nadaljevali z delom jamarjev, ki so že pred drugo svetovno vojno odkrivali Gradišnico in druge jame na Logaškem.

Prav Petrova vsestranska pripravljenost za pomoč, njegovi strokovni nasveti, tovarištvo in pristnost odnosov, ki so pri jamarskem delu še kako potrebni, so pripomogli, da je organizirano delo (društvo) zaživelo in med jamarje pritegnilo tudi mene. Peter je namreč vsa leta do svoje prezgodnje smrti ostal prijatelj in mentor logaških jamarjev, tudi potem, ko so se spomladi 1957 osamosvojili in ustanovili svoje društvo. Zato je prav, da se ga po tolikih letih spomnimo tudi logaški jamarji in mu vsaj skromno priznamo, da smo imeli najboljšega učitelja in dobrega prijatelja.

Pot, ki jo je pomagal graditi Peter, pa bi se kaj hitro zarasla, če se ne bi na Martinj Hribu in kmalu za tem po vsem Logatcu ne našli Viktorji, Staneti, Franceti, Petri, Jožeti in še mnogi, ki so z veliko odrekovanja vzdržali prva desetletja, vse dokler ni prišel nov rod, ki mu prizadevnosti in delavnosti še danes ne gre odrekati. In med začetnike jamarstva na Logaškem smemo šteti prav Martinjce, ki so si za takratne podvige sami izdelali tudi »tehniko«.

Tako je visoko priznanje ob občinskem prazniku res prišlo v prave roke.

Jamarji 1957 (od leve): Franc Kobal, Pavle Mihevc, Stane Istenič, Franc Mihevc, Franc Merlak, Tone Uršič in Viktor Verbič.

P.s.: Poleg jamarjev, ki jih prikazuje fotografija, so bili pomembno deležni v logaških jamarskih dejavnostih tudi: Janez in Tone Jerina, Franc Fečur, Peter Petrovčič in Jože Maček

Pavle Mihevc

Nadvse sosedsko med sosedi

Če Logatec praznuje svoj praznik v drugi polovici septembra, ga njegova ulica Loka dober teden prej. Praznovanje se je začelo lani, ko sta šla Matjaž iz devetke in Zvone iz štiriindvajsetke staviti, kdo bo zmagal v nogometu. Nihče se ne spomni več razpleta, ampak prisluženega odojka in gajbo piva je bilo

treba pospraviti. In tako se je na naši ulici organizirala zabava. V zadnjih letih je zrastle vsaj 20 novih hiš in staroselci se komaj poznamo z novoselci. Organizacija je stekla; in lani se je prvo soboto septembra prijavilo prek sto staroselcev, novoselcev pa tudi odseljenec.

O letošnji ponovitvi se je začelo razpravljati že sredi avgusta; določen je bil 15. september. Cel teden prej je bilo pestro, možje so se sestajali, usklajevali in planirali, a bo dosti mesa in pijače, žene pa so že pridno pekle sladice in pripravljale solate. Ko smo že skoraj dvomili, da se tako prijetno druženje sosedov lahko ponovi, pa so padli vsi rekordi. Matija iz 13 je častil odojka, ker je postal dedi od Anuše. Zrihtal je še klopi in osvetljava. Zvone iz 24 je bil glavni organizator. Posodil je dvorišče, naredil glavno nabavko in bil nasploh v elementu. Anita iz 22 in Staša iz 13 sta narezali čebulo za golaž. Mare iz 22 je bil zadolžen za golaž in pivo. Matjaž iz 9 je šel po paradižnik in papriko ter limone za postrvi. Gašper iz 18 je bil šef priprave kokic, pomagali so mu vsi otroci do 10 let, Tilen iz 11 je bil šef strežbe. Pomagali so vsi otroci nad 10 let... Kljub zgolj nekaterim naštetim imenom pa ni bilo mimoidočega, ki ne bi povprašal, če je treba kaj pomagati; vsak je dodal svoj kamenček v mozaik priprav in dogodka!!! Kot zanimivost: starostna razlika najstarejše stare mame Angele in najmlajšega Matica je nekaj dni manj kot 93 let, pa sta se za-

In zadišalo je med staro- in novoselci.

bavala skupaj, le da je stara mama zdržala nekoliko dlje! – Z obiskom nas je počastil tudi predsednik krajevne skupnosti, ki je bil nad dogodkom navdušen.

Letos smo vsebino piknika v primerjavi z lanskim močno obogatili. Maruša, Darjan, Simon ter Drago so igrali, ostali smo plesali. Pet do desetih je bil organiziran pravi ognjemet. Sledila je projekcija fotografij lanskega praznika. Ob polnoči smo imeli prvi del športnih iger staroselcev proti novoselcem ali kakor smo se na novo poimenovali: Asfaltarji proti Makadamčkom. V vleki vrvi je šla lovorika v roke Asfaltarjev.

Nekateri še niso dobro šli spat, ko je sledil skupni nedeljski zajtrk in kmalu za tem kosilo – spet ob spremljavi lokalne-

ga ansambla. Klepet je bil živ, tem ni zmanjkalo, še manj smeha ob spominjanju na večerne vragolije. Da pa se ne bi povsem zasedeli, je podjetje Trgocev, ki je začelo delovati prav na naši ulici pred več kot desetletjem, organiziralo velike športne igre. Ni bilo para, ki ne bi prišel na vrsto, tako pri igratih kot pri smeihu. Vse se je končalo nekje po deseti. Zadovoljni, da živimo na eni redkih ulic z najboljšimi sosedi, je bil sklenjen še dogovor, da za odojka prihodnje leto dá bodoči očka!

Ja, dokazali smo, da pregovorno sosedska foušija na našem koncu ne velja – vedno. Čas se je tisti vikend na Loki ustavil... Le cene nepremičnin in parcel, kar jih je še ostalo, so skokovito narasle!

Lokačanka

Cela ulica nori...

V spomin na tornado 1986

Prebivalci Gajbe – tako imenovanega predela Hotedršice – so soboto, 1. septembra, že tretjič zapored pripravili prireditve "Kozolčkova ulica žur".

Ta del vasi je leta 1986 hudo prizadel prvi tornado v Sloveniji. V spomin na srečno preživelo neurje, v katerem je dvema hišama iz te soseske močan veter odnesel strehi (več km daleč) in močno poškodoval podružnično šolo, ljudje, živeči na tistem koncu Hotedršice, praznujejo obletnice tornada.

Letos je bila 21. po vrsti. Cela soseska (no, skoraj vsi so prišli) se je zbrala v "Markičevem kozolcu". Malo se je peklo,

malo jedlo, malo pilo, se veliko govorilo in sploh veselilo. Pa zabavne družabne igre se je igralo in se ob ubranih zvokih harmonike veliko plesalo. Bilo je zabavno, sproščeno, lepo. Naj bo tudi drugo leto tako.

In zakaj tamkajšnjim sosedom in sosedom tak žur lahko uspe? Zato, ker se (kot večina Slovencev) ne kregajo, če "sosedova hruška pade na naše. Potem moramo pa mi sosedove hruške pobirati, pa še, ko mi kosimo, moramo vaše hruške odstranjevati, da se ne zatikajo v našo kosilnico..."

Darja Merlak

Gospodarske diagonale

Prenova Poštnege vrta

Poštni vrt diši po prenovi.

Splošno gradbeno podjetje Franca Pirca iz Ljubljane se je lotilo temeljite prenove ceste na Poštnem vrtu v dolžini kakih 350 metrov.

Cesto so razširili, obnovili so vodovodno, električno in telefonsko instalacijo, položili kabel za televizijo in javno razsvetljavo ter na novo speljali kanalizacijo. Stroške posameznih instalacij bodo krili posamezni naročniki oziroma uprava za uporabo. Občina bo iz proračuna krila stroške gradbenih del. Mednje sodijo priprava terena, asfaltiranje vozišča in platojev za pešce ter hodnikov za umirjanje prometa. Predračun za ta dela znaša okrog 120.000 €.

Cesto bodo povsem obnovili predvidoma do konca oktobra.

Besedilo in foto: France Brus

Za zahvalo

Spoštovana gospa *dr. Darja Modic Likarjeva*, dovolite mi, da Vam javno izrazim svojo najbolj iskreno zahvalo za vaše veliko srce, ki zmore storiti daleč več, kot mu velevala stan in poklic. V mojo grozotno bolezen ste s svojo človeško naklonjenostjo in zdravniško pozornostjo posijali s tistim žarkom svetlobe, ki mi je kazal in mi še vedno kaže na pot upanja in zmage.

Bog Vam povrni za vse dobro!

Hvaležna pacientka Ana

Najboljši kruh doma se peče

Logaško Društvo kmečkih in podeželskih žena je ob letošnjem prazniku občine Logatec pripravilo razstavo: Ne naredi kruha moka, ampak roka. V avli športne dvorane je društvo od 21. do 23. septembra postavilo na ogled najrazličnejše vrste kruha in nekaj drugih pečenih dobrot.

Med kruhi so bili na ogled – kaj malega pa tudi na pokušino – ajdov z orehi, drobnjakov, rženi, beli, črni s krompirjem in kašo, z žafranom, prekmurski vrtanek, mlečni, pisani, koruzni, kruh s semeni, jagnje (velikonočni kruh), čebulni s suhim sadjem. Videti je bilo različne ptičke, potice, kolače in pogače...

Razstavljeno je bilo tudi orodje, ki se je uporabljalo pri peki v krušni peči: lopar, neške, peharji, pa omelo iz kijastega lisčjaka. Na mizah so bili na ličnih kartončkih napisi z imeni vrste kruha in pa s pregovori, povezanimi s kruhom. Denimo: Zarečnega kruha se največ poje... ali pa: Naj človek pol sveta obteče, najboljši kruh doma se peče.

Vsekakor hvalevredna predstavitev, ki so jo članice društva tudi v živo pojasnjevale, če je kdo po tem ali onem vprašal.

J.G.

Liko z odliko

V središču Vrhnike je LIKO Vrhnika, d.d., 28. septembra svečano odprl svoj novi 300m2 velik razstavno-prodajni salon, kjer bo tudi sicer na ogled bogat izbor masivnega pohištva in najnovejši program notranjih in zunanjih vrat.

Novi Likov razstavno prodajni salon sta odprla direktor B. Komac in župan M. Rihar.

Glavni direktor Bruno Komac je po pozdravnih besedah posebej naglasil smiselnost bivanjske zasnove razstavnega salona, ki naj pomore kupcu, da se odloči za pravi nakup. Potem ko je slovesnost pozdravil še vrhniški župan Marjan Rihar, sta družno z direktorjem prerezala vstopni trak. Multivizija pa se je s podobo in besedo prepričljivo sprehodila skozi preteklost, dolgo 138 let, ko so Vrhnicanje začeli s proizvodnjo parketa, bili takoj opazni in deležni evropskih priznanj. Prek posodabljanja tehnologij utrjujejo sloves proizvodnje vrat in masivnega pohištva (kuhinjski elementi, otroške posteljice, stoli...) najvišje kakovosti, upoštevajoč nujne ekološke standarde.

Skratka, LIKO z odliko!

m.š.

Klopotčeva pesem tudi v Logatcu

Pri Ostermanovih na Stari cesti se letos nad bujno razraščeno trto ob vrtni ograji oglašajo pravi klopotec, ki ga sproži že najmanjši vetrič. V Logatec ga je s Štajerske prinesel Ostermanov zet z namenom, da bo na tastoivi brajdi odganjal nadležne ptice, ki bi hotele ključvati sladke grozdne jagode.

"Vinogradnik" Osterman je zavaroval svoj zoreči pridelek.

Klopotec pri Ostermanovih je nekoliko pomanjšan izdelek izvirnikov, ki odganjajo ptice po Halozah, Slovenskih Goricah in drugod po vinorodnih krajih Štajerske. Klopotec ima še vgrajena moža, ki ob vetru neutrudno žagata hlod.

Besedilo in foto: France Brus

METREL[®] Mehanika

sestavni deli in naprave

METREL Mehanika d.o.o. Tel.: +386 (1) 7558-200
Ljubljanska cesta 80, Fax.: +386 (1) 7558-226
1354 HORJUL http://www.metrel-mehanika.si
SLOVENIJA E-mail: mehanika@metrel.si

Smo uspešno podjetje s 50-letnimi izkušnjami pri izdelavi kovinskih polizdelkov. Proizvodnja poteka v novozgrajenih prostorih s sodobno opremo. Zaradi rasti in tehnološkega razvoja podjetja vas vabimo, da se nam pridružite.

Zaposeliti želimo nove sodelavce:

Kontrolorja za kontrolo pločevinastih izdelkov
IV. ali V. stopnja izobrazbe strojne smeri,
delovne izkušnje na podobnih delih.

Vodjo izdelave orodij v orodjarni
VI. stopnja izobrazbe strojne smeri,
delovne izkušnje s področja izdelave orodij in dela z ljudmi.

Delovodjo montaže
V. stopnja izobrazbe elektrotehnične smeri ali mehatronike,
delovne izkušnje s področja montaže izdelkov in dela z ljudmi.

CNC operaterje za laser, krivljenje, struženje, rezkanje
IV. ali V. stopnja izobrazbe strojne smeri,
delovne izkušnje na podobnih delih.

Priučnega delavca
Za obešanje kosov in kontrolo izdelkov na prašni liniji.

KV in priučene delavce za kovinarska dela

Ponujamo ustvarjalno delovno okolje, stimulatívno nagrajevanje in dobre možnosti za strokovni razvoj.

Prijave z opisom delovnih izkušenj ter dokazila o izpolnjevanju pogojev pošljite v 15 dneh po objavi na naš naslov METREL MEHANIKA sestavni deli in naprave, d.o.o., Ljubljanska cesta 80, 1354 Horjul. Informacije na telefon 7558 302 ali 7558 357.
Oglas je objavljen 15. oktobra 2007

Na strehi Afrike

Lansko poletje je stric Francelj Slabe, ki sicer živi v Kanadi, obiskal rodne Rovte. Ob slovesu je dejal: »Se še spominjata, ko smo govorili o vzponu na Kilimanjaro? Če sta še mnenja, da se skupaj povzpnejo na to goro, potem moramo to kmalu storiti. Star sem 68 let in če ne bom kmalu šel, potem sploh ne bom šel!« Pridružil se nam je še Damjan.

Na začetku trinajstero popotnikov. Najprej smo si ogledali Nairobi. Naslednje jutro smo se z avtobusom odpeljali po razdrtih cestah do vznožja Mt. Kenije in se nastanili v bungalovih Timau River Lodge. Tam okoli smo v krošnjah dreves opazovali prve opice. Po okusni večerji smo se odpravili spat. Zjutraj smo se s terenskim vozilom po prašni cesti odpeljali do Sirimon Gate. Skozi pragozd smo se začeli vzpenjati na Mt. Kenijo. Prestrašili smo skupino opic, ki so nekaj časa skakale po poti, potem pa so se umaknile v goščavo. Po dveh dneh hoje smo prispeli do Shiptons campa na višini 4.200m. Pri nekaterih udeležencih so se že začeli kazati prvi znaki višinske bolezni – glavobol, slabost, bruhanje, motnje spanja. Martina se je zaradi slabega počutja odločila ostati v bivaku.

Vzpon proti vrhu Lenana, ki je visok 4.985m, smo začeli ob treh zjutraj. Pihal je mrzel veter in zaradi redkega zraka smo težko dihali. Gogi je začel tarnati zaradi bolečine v nogi in se na polovici vzpona odločil, da se vrne v kočo. Ostali smo nadaljevali pot kljub vetru in mrazu. Ves napor je bil na vrhu poplačan z čudovitim sončnim vzhodom in lepim razgledom na pokrajino pod nami. Močan veter nas je kmalu pregnal z vrha in začel se je spust v dolino, ki je še mirno počivala v senci okoliških vrhov. V bivaku nas je čakal zajtrk, potem pa smo se spustili naprej po dolini. Nad nami so se začeli zbirati oblaki in kmalu je začelo deževati. Steza je bila zaradi močnega deževja mokra in blatna. Po štirih urah deževne hoje smo prispeli do našega skromnega prenočišča. Popolnoma premočeni, premraženi in blatni smo se razveselili toplega čaja, ki so nam ga pripravili kuharji.

Prebudili smo se v sončno jutro in se odpravili v dolino. Oprali smo blatna oblačila in počivali pred našim bungalovom. V naslednjih dneh je sledil obisk Masajev v Madji Motu in safari v Masai Mara. Melita, Martina in Gogi so odpotovali na Zanzibar, mi pa smo z avtobusom šli do Moshija.

Končno je prišel naš veliki dan: pričetek vzpona na Kilimanjaro. Po obvezni prijavi smo se začeli vzpenjati skozi deževen gozd. Ker je ves dan deževalo, je bila pot mokra in blatna. V poznih popoldanskih urah smo prispeli do prvega tabora Machame camp na višini 2.980m. Nosači so nam postavili šotore. V večjem šotoru, ki nam je naslednjih nekaj dni služil kot jedilnica, nas je že čakal topel čaj in kava ter

Počitek na poti proti vrhu Kilimanjara.

pokovka. V majhnih umivalnikih so nam prinesli toplo vodo za umivanje. Še vedno je deževalo, zato smo se kar kmalu odpravili k počitku.

Zjutraj nas je pozdravilo sonce. Odpravili smo se naprej skozi krajino, poraščeno z lišaji in manjšim grmičjem. Skupina Špancev je kljub strmemu vzponu glasno prepevala. Nosači so nosili težko prtljago in tako vsaj malo zaslužili. Pot nas je vodila do planote Shira na višini 3.840m. Številni šotori so bili posejani med skalami. Bilo je mrzlo, ponoči pa so se temperature spustile krepko pod ledišče. Pred nami je bil aklimatizacijski dan. Hodili smo skozi golo pokrajino proti vrhu Lava Tower na višino 4.630m in prespali na Barancho campu na višini 3.950m. Od tu je vodila pot čez strme pečine do Barufu campu na višini 4.550m. Rahla omotica nas je opozarjala, da je zrak bolj redek. Papa Frank, kot so nosači klicali našega Franceljina, se je kljub svojim letom kar dobro držal; višina mu ni delala velikih težav. Vsi smo bili odločeni osvojiti vrh Kilimanjara.

Ob polnoči smo vstali in se počasi pripravili na vzpon. Opremljeni z čelnimi svetilkami in nahrbtniki smo se pričeli vzpenjati. Drobne lučke so se počasi premikale sem in tja po strmini. Nebo je bilo jasno in luna je počasi tonila za goro. Temperatura se je spustila kakšnih dvajset

stopinj pod ledišče. Pihal je močan veter. Počasi smo se vzpenjali. Srečali smo kar nekaj ljudi, ki so se zaradi težav vračali v dolino. Na višinomerih smo spremljali naš vzpon. Vsakih sto metrov pridobljene višine je bil nov uspeh. Pri 5.200m se je Natalija zaradi hudega mraza in slabega počutja vrnila. Ostali smo nadaljevali pot proti Stella Pointu na robu kraterja. Začelo se je daniti in spet smo opazovali čudovit sončni vzhod. Po robu kraterja smo pot nadaljevali proti najvišjemu vrhu Afrike Uhuru peak z 5.895m višine. Mraza nismo več čutili, tolikšno je bilo veselje ob doseženem cilju. Po prvem navdušenju smo se zbrali na strehi Afrike in zapeli slovensko himno.

Vrnili smo se po isti poti v kamp, kjer so nas počakali nosači in kuharji. Po kratkem počitku so nam pripravili kosilo, nato pa smo se spustili v dolino do Mweka campu. Naslednje jutro smo se vračali skozi pragozd. Sonce je svoje tople žarke metalo na mogočna drevesa, visoke praproti in druge rastline. Ob izhodu iz Narodnega parka smo se z napitnino poslovili od naših nosačev in kuharjev. Vrnili smo se v Moshi in si po šestih dneh ponovno privoščili topel tuš. Sledila je skoraj sedemurna vožnja do Nairobija, od koder smo zgodaj zjutraj odpotovali proti domu.

Marija Logar

Bogata raznolikost slovenske dežele

Zadnje čase ljudje kar precej potujemo – Obiskujemo in ogledujemo si domovino, bližjo tujino, Evropo, celo v eksotične dežele se radi podamo – Logaška obrtna zbornica je prisluhnila željam članom in pripravila ekskurzijo po Dolenjski in Beli krajini

Najprej smo se ustavili v Pahi. Pred obnovljeno nekdanjo bajto nas je sprejela družina: gospodar, gospodinja in hči, oblečeni v dolenjsko nošo. Predstavili so nam najprej sami sebe, zato so nam prikazali predstavitev cvička – dvajsetminutni video in ob prigrizku pripravili degustacijo sestavin cvička in, seveda, cvička kot mešanice svojih sestavin. Na vožnjo s splavom po Krki nismo mogli, saj je bila tako visoka, da bi bili ob glave, če bi skušali pluti pod mostom na Otočec.

Smo si pa ogledali muzej Kočevarjev-staroselcev v Občicah. Tu so nas sprejeli z medicino – enim tipičnih izdelkov tamkajšnjega nekdanjega prebivalstva. V zgoščeni pripovedi so nam razjasnili skorajda sedemstoletno zgodovino naselitve in življenja Gotscheerjev na Slovenskem – precej drugačno, kot je zvečine usidrana v naši zavesti, če sploh je kaj. Govorila je o jeziku, o izselitvi Kočevarjev med drugo svetovno vojno in težavah po njej.

Zatem smo bili na ekološki kmetiji zeliščarja Jožeta Majesa deležni poduka o zdravi prehrani in o rožicah, ki rasto tudi za to, da lajšajo težave ljudem.

V Rimu, predelu Jankovičev, ki si je znova privzel nekdanje ime, nas je zatem sprejel gospodar kmetije, od glave do peta oblečen v doma izdelana oblačila iz lanu, nas pogostil s še toplo pogačo z ocvirki, nas nato poučil o pridelovanju lanu in nje-

govni pripravi za prejo. Gospodinja nam je v pravem pravcatem tkalskem muzeju pokazala, kako se izdeluje preja, in povedala, kako je bilo s tem še za njenega otroštva, kako so prejo pripravljali tudi otroci med pašo, kako so tam celo vezli... Pokazala je, kako se izdelajo pisanice, povedala, kako se na tkalskih statvah izdelajo vzorci. In kakšne zdravilne učinkovine nosi v sebi laneno seme...

Nazadnje smo se ustavili še na domačiji v Lokvici. Pred lično urejenim (sicer novim) poslopjem sta nas sprejela gospodinja v metliški svečani noši z ogromno pogačo na pladnju in gospodar s frakeljni ne prav močne žganice. Spet predstavitev družine, predstavitev dejavnosti kmetije in gospodinj ter gospodarja...

Zares, kolikšno bogastvo in kolikšna raznolikost na majhnem delu slovenske dežele. In predvsem, koliko prijazne in neposredne pozornosti do obiskovalcev, koliko raznovrstne pripravljenosti pokazati to, kako tam ljudje živijo in od česar – navsezadnje – živijo. Koliko skrbi za ohranitev stavbne in druge kulturne dediščine. Na dopadljiv in nevsiljiv način. Poučno za večino od nas udeležencev. In posnemanja vredno, s prilagoditvijo našim možnostim in našim razmeram, bi rekel.

Janez Gostiša

Dan neslutnih lepot na Krokarjevi jasi

Alenka je navdušeno spremljala goste po svoji rajski jasi.

Foto: D. Malavašič

Na sončni sobotni dan, 22. septembra, sta ob Dnevih odprtih vrat Alenka in Samo vabila na Krokarjevo Jaso k ogledu razkošja zgodnje jesenskega vrta – na domačiji Jerebovih v Zaplani. Za številne obiskovalce, ljubitelje narave – bilo jih je čez 300 – ki so prihajali iz različnih koncev Slovenije, sta zaplaninska gostiteljca na stečaj odprla vrata svojega čudovitega vrta s številnimi posebnimi cveticami, grmovnicami in sončno, senčnimi sestavljanjkami cvetočih rastlin, mahov, izjemnih kraških kamnov, žuboreče in sijoče vode, ki prepredajo različne peščene in lesene potke. Prijazna gostiteljca sta skupinam obiskovalcem, ki so ta dan množično obiskali njun prekrasni vrt, natrosila polna naročja podatkov in informacij o sejanju, saditvi in gojenju ter ustvarjanju lepot narave.

Hvaležni obiskovalci so ju zapuščali z novim znanjem

in vedenjem o urejanju vrta. Odhajali so s številnimi idejami pa tudi z njuno spodbudo, da sami v svoji okolici, pa čeprav je le-ta majhna in skromna, z veliko dobre volje in navdušenjem poustvarijo delček že videne lepote. S tem obogatijo sebe, svojo soseško, in ne nazadnje, tudi kraj, v katerem živijo.

Resnično, sprehod po neslutnih lepotah tega dne je bil prava in dobrodošla »učna ura« vsakomur, ki bi želel svoji okolici in kraju skrbno polepšati videz in s tem sebi in drugim izboljšati kakovost življenja.

NevMa

Srebrni jubilej-srebrni jubilej-

Obrtniški mešani pevski zbor »Notranjska«

vabi na

KONCERT

ob svoji 20-letnici

soboto, 27. oktobra, ob 19. uri

v Narodnem domu v Logatcu.

Kot gostje nastopajo še operni baritonist Marko Kobal,

citrar Tomaž Plahutnik in

igralec in pesnik Tone Kuntner.

Koncertni spored povezuje Maja Filipič.

Čudovit je ta svet

V čast jubileju ŽePZ Tabor in prazniku Občine Logatec

Tak je bil naslov prireditve in ene od dveh pesmi v slovenščini, ki smo jih spremljali petek večer, 14. septembra, pod milim nebom v logaškem grajskem parku. S prireditvijo je Ženski pevski zbor KD Tabor pod vodstvom Zdravka Novaka uvedel praznovanje svoje desetletnice in počastil praznik Občine Logatec.

Spored evergreenov, pop, južnoameriških in afriških skladb je dodobra razvnel množico poslušalcev. Svoje so dodali izvrstni instrumentalisti Miha Nagode, klavir, Boštjan Tršar, tolkala in Urša Petek, flavta. Posamezne pesmi so z izbrano besedo povezale kar pevke same. Bilo je prijazno za uho in nekolikanj odmaknjeno od stereotipa napovedovanja z večjim napovedovalcem.

Koncert je dodatno razgibala skupina Kratko pa sladko s petimi skladbami v lastnih priredbah (ŠVABK). Skupino sestavljajo pevke zbora Karmen Kunc, Špela in Ana Kavčič ter instrumentalista Vid Sark in Bojan Šen. Bil je lep večer, ki je po občutku sodeč minil precej prej, preden bi si zaželeli konca. Zbor obeta ob takšni delavnosti in prizadevnosti te ob takšnem uvodnem dogodku lep jubilejni koncert.

Jan Turk

Zborovodja Zdravko Novak pred svojim desetletnim zborom.

Foto: Andrej Korenč

Tudi črna je barva

Območno srečanje logaških likovnikov

V dvorani Glasbene šole se je 12. septembra s svojimi deli na temo »Tudi črna je barva« predstavilo devet ljubiteljskih ustvarjalcev, ki so se prijavi na letošnji razpis logaške območne izpostave JSKD. Srečanje je strokovno spremljal kipar in grafik Zoran Poznič, ki je bil vidno zadovoljen s prispelimi likovnimi deli. Izbral je kar deset del devetih avtorjev, ki se bodo predstavili na regionalni razstavi 15. novembra v Trbovljah.

nakazane možnosti za nadaljnje likovno raziskovanje. Med pogovorom o vlogi likovnega izražanja so se udeleženci ustavili ob vsakem delu, analizirali uporabo in usklajenost likovnih prvin v kompoziciji z želenim sporočilom avtorja. Hkrati so se dotaknili tudi tokov v sodobni umetnosti, ki je od pojava fotografije v 19. stoletju začela iskati nove načine pri podajanju sporočila in nagovarjanju gledalca. Tako je od tabelnega slikarstva preko abstrakcije postopoma prehajala v nove medije – danes na razstavah sodobne umetnosti poleg video in drugih instalacij, land-arta, preformansov itd. skoraj ne srečamo klasičnega kipa ali štafelajske slike. Pa vendar, ne glede na izbor medija, ni tako pomemben motiv, kakor moč likovnih prvin, ki jih avtor uporabi, tako da se dotakne psihološke opne gledalca in ga nagovori, pa naj gre za klasično ali moderno delo, je še poudaril Poznič.

Obenem je opozoril, da natečaji z razpisano temo in rokom na neki način tudi omejujejo. Kakor smo si ljudje različni, imajo tudi likovniki zelo različne pristope k svoji ustvarjalnosti, pač glede na svojo osebnost in način dela. Tako ne zmore vsakdo ustvarjati na predpisano temo in se hkrati še držati časovne omejitve, čeprav je bila letošnja tema dovolj odprta, saj je ni omejeval motiv, ampak le izpostavljeni likovni problem.

Na regionalno razstavo pa se je uvrstilo vsaj po eno delo vsakega avtorja. V razstavnem prostoru so si ljubitelji likovnosti lahko ogledali dela v različnih tehnikah, od akvarelov Jožeta Matjašca, risb Franca Musca in Tjaše Matjašec v svinčniku, pastela Dušana Mihelčiča do grafik Mateja Pečenika, v tehniki bakropisa in linoreza Tatjane Verbič, akrilne slike Dušana Mihelčiča in Mateja Pečenika, olja Matevža Škufce in slik v mešanih tehnikah Tatjane Verbič in Matevža Škufce, lesorez Franca Godine ter edini kip Andreja Kosa v lesu in siporeksu. Razstava je bila kar dobro obiskana, saj si jo je v dobrem tednu ogledalo kakih sto obiskovalcev.

Zora

Sredi črne razstave.

Foto: Tanja Pina Škufca

Letošnje srečanje je potekalo v sproščenem vzdušju v obliki delavnice, ki je udeležencem in strokovnemu spremljevalcu omogočilo ustvarjalno izmenjavo mnenj in izkušenj. Obenem je vsak dobil globlji vpogled v svojo ustvarjalnost, se naučil kaj novega, predvsem pa je ob strokovni oceni prejel spodbudo in

Spletni dostop »Moja knjižnica«

Letos smo v Knjižnici Logatec omogočili svojim članom dostop do informacij preko spleta. Že doslej je bilo mogoče po tej poti pregledovati katalog našega gradiva, sedaj pa lahko preko spleta dobite še informacije o gradivu, ki ste si ga že ali si ga želite izposoditi. Vse to vam omogoča Moja knjižnica – spletni dostop do informacij o vašem izposojenem ali naročenem gradivu. Uporabljamo jo preko servisa COBISS/OPAC. Dostop je mogoč preko spletne strani <http://cobiss.izum.si/> z izbiro COBISS/OPAC in izbiro ikone Moja knjižnica.

Pogoj za uporabo storitve preko spleta je članstvo v naši knjižnici in osebno geslo, ki ga dobite v knjižnici. Moja knjižnica omogoča storitve, ki jih lahko sami opravite s pomočjo gesla preko zgoraj navedene spletne strani, in sicer:

1. Izposoja in rezervacije: pregledate lahko seznam izposojenega gradiva, podaljšate rok izposoje (razen v primeru omejitev) in prekličete morebitne rezervacije, ki ste jih že vnesli. Po uspešno opravljenem podaljšanju se izpiše seznam gradiva z novim datumom vrnitve.

2. Dolgovi in omejitve: pokažejo vam pregled nepravilnih terjatev in morebitnih omejitev uporabe storitev knjižnice.

3. Sprememba gesla COBISS/OPAC: začetno geslo, ki ga prejmete v knjižnici, lahko po želji spremenite.

4. Elektronsko obveščanje: sami lahko izberete vrste obvestil, ki jih želite prejemati iz knjižnice preko e-naslova ali SMS-naslova.

Prejemate lahko obvestilo o skorajšnjem poteku roka izposoje, o prispelem rezerviranem gradivu, o poteku rezervacije, o skorajšnjem opominu in o poteku članstva. Prav tako lahko sami določite, kako boste ta obvestila prejeli: prek e-naslova ali SMS-naslova.

Vsi, ki se boste v knjižnico včlanili na novo, boste po dogovoru s knjižničarjem prejeli geslo, ki vam bo omogočilo opravljanje navedenih storitev preko spleta. Vse bralce, ki pa ste že člani naše knjižnice, vabimo, da se oglasite v knjižnici in dopolnite svoje podatke s podatki o vaši e-pošti in telefonski številki. Le tako boste lahko postali uporabniki naših storitev, ki vam bodo kdaj prihranile tudi kakšno minuto časa ali pa omogočile hitrejši dostop do gradiva.

Bibijana Mihevc

Odmevi odprtih src

OMePZ »Notranjska« je sredi septembra s pesmijo in recitacijami obiskala štiri domove upokojenih oz. starejših: dva v Idriji, dva v Logatcu. Zbor je te obiske vtikal v program svojega jubilejnega pevskega leta

Prepevajoč v logaškem Domu starejših.

Štirje nastopi s približno enakim programom so se odvijali precej različno. Vsak je bil dogodek zase. Ne samo zaradi različnih prostorov, tudi zaradi odzivnosti poslušalk in poslušalcev ter zaradi spontanosti dodatkov. Petje in recitiranje so poslušalci povsod naklonjeno sprejeli. Naklonjenosti sicer ni mogoče meriti z močjo aplavza. Zaslutiti jo je mogoče s posameznimi vzkliki, tudi vzdihji, s solzo ali prikritim nasmehom utrujenih ustnic. To so bili nastopi, kjer pevci zares v polnosti lahko dajemo poslušalcem čisto vse, kar imamo dobrega v sebi, kar moremo in kar želimo poslušalcem dati. Tu ni odtenkov izvedbenih mojstrstev, so le odsevi odprtih src. Takšni nastopi – se mi zdi – bi mogli biti merilo izpovedne iskrenosti in sposobnosti sluhernega zbora. Če te iskrenosti ni, tudi ni stika s poslušalci. Zato so taki nastopi visoka šola izpovedne moči.

Hvaležni smo, da smo mogli to šolo obiskati večkrat zapored. In hvaležni tudi domovom, ki so nas v tej šoli gostili.

Janez Gostiša

V zavetju pozaspalih trav

Jesen nas je komaj dobro presenetila z neprijazno povodnjijo, ko so se Zeleni oblaki odločili pokazati prijaznejšo stran, njeno barvitost in 'umiranje' pred nastajanjem novih lepot z nastopom svojih 17 članic in članov pod skrbno načrtovanim vodstvom predsednice Branke Novak

Dogodek se je odvijal na šoli v Lazah, na bregu včasih tako nepredvidljivega Planinskega jezera, oprostite, polja, ki bližje Jakovico odreže od sveta še preden kdo opozori, da gre pravzaprav za 'hudo uro'. Pa bodi tokrat o tegobah, ki jih prinaša naše spremenjeno podnebje, ne da bi ga znali naši vrlji vremejarji kaj bolje napovedati, dovolj. Moja beseda naj teče o občutenjih, tistih osebnih, včasih zelo skritih in namenjenih njim samim, ki jih izgovarjajo, povezanih z jesenjo, letnim časom, ki ga mnogi zaradi barv obožujejo, za druge pa pomeni napovedovanje konca obstoja in bivanja. Tako kot so bili nastopajoči samosvoji in posebni, je tudi moje dožemanje tega večera povsem osebno in ga je, verjamem, marsikdo od obiskovalcev, doživljal drugače. Ta zapis naj bo le za spomin, da bi se čez mnogo let ali desetletij, ko bo kdo našel te vrstice v arhivu kake knjižnice ali domačega podstrešja,

spomnil na večer v Lazah, ki smo si ga zapomnili vsi zato, ker smo se vsaj v tisti urici, ko je trajal, počutili bližji drug drugemu. In kot je to rad storil veliki dramatik Bertold Brecht v svojih delih, je med pripovednimi sklopi nastopil **Logaški oktet** in nas s svojo pesmijo ponesel v nekoliko drugačen, morda celo bolj abstrakten svet in nas (po Brechtovski) spomnil: tukaj ste, to, kar poslušate, je le odraz življenja, kakor ga doživljajo nastopajoči.

Tilka Jerič je našla več sonca v svoji jeseni. **Bojana Levinger** je prišla skozi otroška vprašanja do vprašanj hotenja. Srednješolka Lidija Rupnik šola vznemirja tudi v poeziji, jesen pa vidi kot začetek novega. **Vladimir Kržišnik** (njegova razmišljanja je prebral Tine Vučko) je skrben opazovalec narave. **Francka Čuk** je občutje jeseni povezala s civilizacijo, z vlakom. **Lili Kaučič** je letela visoko, da bo na koncu opazila globino – v sebi.

Nekaj posebnega je bil **Tim Uršič**, ki je prebral odlomek dramatizirane groteske o notranjski kraljevski družini, ki živi in spletkari v temi. Nada Kržan se nam je predstavila v najbolj ritmični poeziji, v katerem smo začutili intimna hrepenenja. Dejala je, da so stara vsaj 30 let. **Lara Hvala** vidi jesen kot abstraktno sedanost, **Mateja Hajdinjak** pa nas je v proznem besedilu popeljala skozi meglo in mraz v 'drugačno' trgatve, kot jo sicer poznamo. **Barbara Bezek Rot** ima rada jesen ob morju, čuti pa tudi prst in breze na njej. **Nina Šušmelj**, domačinka, raziskuje in opazuje, kam lete ptice, sama bi najraje poletela v Los Angeles; tudi domačinka **Eva Neža Kermavnar** vidi jesen kot čas, ki se veseli počitka. **Borut Petkovšek** je ljubezen do poezije izrazil najprej z Minattijevo Nekoga moraš imeti rad, potem pa dodal svoja občutja, ki jih je strnil v: 'zrno do zrna pogača, maska do maske krastača'. Svojo pesem je poslala tudi **Ana Balantič**, kjer smo začutili otoško, britansko dojemanje jeseni. Tine **Vučko** je svoja občutja skrbno zaklenil v strogo sonetno obliko. Na koncu je nastopila še povezovalka, ki je z izbrano besedo vodila večer – **Vanda Lavrič** in mene, zgolj poslušalca, presenetila s svojim razmišljanjem o smrti. Tako edinstvena je bila in tako izbrano poetična, da me je navdušila z zrelostjo in domiselnostjo. In sem bil vesel, ker je navdušila tudi Tineta Vučka, da je storil nekaj, kar sam poznam kot redkost v

Ujeti v branje.

Foto: P. Sark

poeziji: Vandino pesem je 'prepesnil' v sonet. Dodal ji je novo, klasično dimenzijo.

Lep večer. Polno obiskan. Lažani so našli vzrok za drugačno petkovo razmišljanje. Kot bi prispevali k jeseni, ki se je komaj začela, nekaj svojega. – Ta večer sem bil pesnik tudi sam.

KRAS

Ex-tempore 2007

Na temo »Polje« so bila nagrajena dela *Žitno polje, Polje pred nevihto in Polja v poljih*

Društvo likovnikov Logatec je letos tretjič pripravilo v počastitev občinskega praznika likovni Ex-tempore, tokrat na temo »Polje«. Povabilu se je odzvalo 12 likovnikov iz Logatca in okolice, ki so v štirih dneh naslikali svoje občutke ob misli na polje.

Komisija v sestavi Anamarije Stibilj Šajn, predsednice, ter članov Jura Samca in Nevenke Malavašič je imela pri ocenjevanju težko delo. Njihovo razmišljanje in odločitev pa je na dan otvoritve, 21. septembra, zvečer v Stekleni galeriji predstavil Jur Samec.

Iz Samčeve recenzije

Polje, že sama definicija besede je tako široka, da bi lahko o njej razglabljali ure in ure. Kaj pa je polje? Je to polje v naravi, v sliki, v geometriji, fiziki...? Pri letošnjih logaških extemporah se lahko osredotočimo predvsem na polje kot področje podeželja in polje kot področje likovnega. Interpretacija pri sodelujočih je bila podobna in kar sam ugotavljam, je ostalo še veliko kreativno ustvarjalnega prostora na področju kreiranja likovnih del na to temo. Sodelujoči so sledili predvsem razumevanju polja kot dogodka oziroma področja na podeželju.

Komisija je ocenjevala po treh kriterijih: tema, izvirnost in likovna doslednost. Tema se je zrcalila povečini v vseh slikah. Značilno za ta kriterij bi omenil predvsem slike z naslovi **Planinsko polje**, ki sledi prostranosti travniških polj, **Koruzno polje** in **Žitno klasje pred nevihto**, ki nas opominja na čas žetve, ter **Poljski osamljenec** – shranjevanje sena in poljščin. Slika **Moč energij** nas opominja na področja, ki se skrivajo pod površjem v pretoku različnih energij, ki vplivajo na vsebino posameznega področja. V sliki **Razpotja ali dvom** se odraža predvsem iskanje avtorja z drugačnimi prijemi in posegi v sliko. S kolažem v iskanju drugačnosti površin ter deljenjem le teh z izrazitim cestnim križem pripoveduje avtor zgodbo o razpotju ter dvomih posameznika. V iskanju novega pristopa k načinu izražanja, združevanju že obstoječega z drugimi področji likovnega izražanja, fotografije je avtor likovnega dela **Objeta na polju** poskušal doseči v fotomontaži. Polje pa nas lahko

opominja tudi na rodovitnost, ki jo je kot življenje preko ženskih delov telesa v mali plastiki kot čaši rodovitnosti predstavil avtor v delu **Polje življenja**.

Iskanje in v dobri zgradbi barvitosti ter dejanski predstavitvi polja že poznanega vsem nam z žitom in makom v njegovi sredini nas je popeljal avtor v sliki **Žitno polje**, izbrana za tretjo nagrado. Dovršenost v likovni kvaliteti in sledenju tematike, manj pa izvirnosti navkljub dobremu komponiranju predstavljenega, je izraženo v sliki **Polje pred nevihto**, ki ga je komisija prav zaradi omembe kriterijev teme in likovne kvalitete izbrala za drugo nagrado Ex-tempora.

Sam, pa tudi po ugotovitvah ostalih članov komisije, pogrešam predvsem drznost – upati si pogledati čez meje že ustvarjenega, že vidnega tako na področju likovno tehnološkega izražanja kot prepoznavnosti samega avtorja, sledenju svoji lastni iskrenosti, ki naj bi se predvsem odražala v novem in ponovnem iskanju posameznikove likovne govorice oziroma pripovedi.

Ustvarjalec naj bo tudi raziskovalec, saj obstaja, poudarjam, polje likovnega prostrano, in navkljub dejstvom, in razlagam posameznikov, da je slikarstvo na neki način v izražanju pripeljano do konca, in da je težko ustvariti kaj novega, kombiniranega med že vidnim in še nikoli vidnim, obstaja tedaj še vedno veliko prostora. Pri kombinaciji polja kot teme, izvirnosti in likovne kvalitete je še najbolj sledila avtorica pri diptihu **Polja v poljih**; ta je tudi po odločitvi komisije prvonagrajena slika...

Po njegovi obrazložitvi je sledila podelitev nagrad. Prvo, ki jo je podelil župan Janez Nagode, je prejela Tatjana Verbič, drugo nagrado je iz rok tehničnega direktorja Valkartona, d.d., Francija Mivška prejel Franc Musec, tretjo pa je komisija prisodila Petru Kozinu, podelil pa mu jo je predstavnik podjetja

Naklo, d.o.o., Primož Godina. – Prireditelj, ki jo je obiskalo lepo število ljubiteljev likovne govorice, je vodil predsednik društva Franc Godina, glasbeno pa jo je s citrmi obogatila Urša Matjašec.

NewMa

Žarek v Groharjevi Sorici!

Študijsko bralni krožek Žarek iz Logatca se je 16. junija podal na izlet v Selško dolino, v svet slovenskega slikarja impresionista Ivana Groharja; mimogrede, njegov Sejalca je upodobljen na euro kovancu za pet centov

V Škofji Loki nas je sprejel naš znanec ing. Ahačič in nas popeljal v bližjo vasico Suha, kjer je Grohar našel motiv za Sejalca. Ob cesti v Suho stoji ljubka cerkvi- ca, pozidana v gotskem slogu; notranjost je bogato opremljena s freskami. V vasi smo obiskali kmetijo, kjer deluje zdravilka Slavka, in kmečko hišo-dvorec Hartmanovih »pri Špan« z bližjo baročno kapelico, poslikano s freskami. Tu so snemali filma Cvetje v jeseni in Ljubezen nam je vsem v pogubo.

Od tam smo se napotili proti Stari Loki in si spotoma ogledali Alejo velikano- v, kjer so doprsni kipi pomembnih Lo- čanov, kot so Anton Hafner, vodja upora v Judenburgu, sociolog Boris Zihlerl, pobud- nik poštne znamke Lovrenc Košir, geograf France Planina, kipar Tone Lagonder, avtor kipa Ivana Groharja na Sorici in še drugi. Mimogrede smo stopili tudi v mestno knjiž- nico Ivana Tavčarja, kjer deluje našemu Žarku podoben bralni krožek Knjigosned- ke. Vodja knjižnice nam je v telegrafskem stilu predal kopico uporabnih podatkov in že smo se bližali Dolenčevi hiši. Ob njej stoji doprsni kip Ivana Groharja. Dolenc je bil v svojih dneh imeniten podjetnik, pravi človek za ljudstvo, mnogim je dajal zasluzek, kupoval in prodajal je domače blago v neverjetnih kupčijah. Bil je seveda velik Groharjev mecen. nudil udobje gradu, raz- košno razgledovanje z grajskega stolpa in verjetno bogato mecenstvo.

Bolj od daleč smo si ogledali imenitni Schrollov grad, kjer je zdaj Poš- tni muzej Slovenije. Zapustili smo Škofjo Loko in po Selški dolini krenili proti Sorici, rojstnemu kraju Ivana Groharja (1867- 911). Seveda, pa smo na poti obiskali kar nekaj slovenskih pomnikov. V Praprotnem blizu mostu čez Soro stoji varjena skulptu- ra iz starega orožja v znanem stilu Toneta Svetine, v spomin borcem NOB, padlim med rušenjem mostu. Pred Selcami je ob avtobusni postaji čudovit spomenik talcem, ki ga je zasnoval mojster Jože Plečnik. V Selcah smo se pomudili ob hiši, kjer je ustvarjal svoje govore veliki slovenski po- litik Janez Evangelist Krek.

Pred Sorico, nas je v soncu pričal Groharjev spomenik, v vasi, v Grohar- jevi spominski hiši pa prof. Miro Kačar, ki nam je zanimivo predstavil slikarja in nje- gov čas. Spoznali smo kraje, kjer je Grohar zasnoval znamenito sliko Macesen, kjer je z očesom umetnika zagledal motive za slike Grabljice, Pod Koprivnikom, pa tudi Jez v Železnikih, Kamnitnik, Škofja Loka v snegu in končno tudi Pravljica in Čednik.

Žarek s poti na Groharjevo Sorico.

Kazalci na uri so že krepko beža- li čez drugo, ko smo zavili na dogovorjeno kosilo. Po gozdnih cestah smo kar naglo prevozili dokajšnjo razdaljo do Petrovega brda, nato navzdol do kmetije Kenda in krepko navzgor mimo kmetije, kjer imajo deset otrok, in še malo, pa smo se ustavili pred kmečkim turizmom in pozdravili go- spodarja Petra Prezlja. Pogled na Sorico, ki leži v sedlu, kjer se bohinjski hribi dotak- nejo Ratitovca, je bil veličasten. – Kosilo je bilo pripravljeno tako, da smo ga uživali tudi z očmi. Po kosilu nam je ing. Ahačič z diapozitivni pokazal, kakšni so jesenski goz- dovi na Sorici, ko macesni porumenijo.

V hiši »pri Jureš« sta nas pričal-

kovala zakonca Peternelj, nadarjena kme- tovalca, saj poleg družinske kmetije uspeš- no obvladujeta tudi umetnost. Minka slika z oljem na platno, pripravila nam je malo razstavo. Franc pa je organist in pevovodja. Našemu obisku v poklon je zaigral in zapel Gorenjsko ekološko himno, ki jo je seveda sam zložil in uglasbil.

Med vožnjo proti domu preko Gorenjih Novakov in Leskovce, Hotavelj in Žirov smo bili nekako utrujeni, a zatop- ljeni v enovite misli, da smo srečali mnogo izjemnih ljudi, ki so v življenju s svojimi deli resnično obogatili domovino.

JO

Med sijajno razgibanimi ritmi

Twirling klub logaških mažoret je 23. septembra pripravil XIII. srečanje mažoretenih skupin. Živopisnega srečanja se je udeležilo blizu 200 mažoret iz 9 društev v 23 različnih programih.

Uvodni in sklepni ritmi so pripadali domačinkam iz Twirling kluba logaških mažoret. Vmes pa so se predstavile: Mažoretna skupina Dobova, Twirling, plesni in mažoretni klub Lenart, Prosvetno društvo Horjul, Mažoretna skupina društva Partizan Jese- nice, Ansambel kranjskih mažoret, Kulturno umetniško društvo Pernica, KUD Občinski pipalni orkester Trebnje in Kulturno društvo Plesne skupine mažoret Trbovlje.

Številni gledalci so v lepem sončnem popoldnevu uživali v reviji raz- igrano pisanih ritmov.

maš

Tisti gospod – iz dežele Janeza Pavla II

Pozno poletje je pripeljalo v župnijo sv. Nikolaja nenavadno zanimivega kaplana **Adrzeja (po slovensko Andreja) Goseka**

Spoštovani gospod kaplan, Vaše ime – Andrzej! – izdaja nekako neslovensko, na vsak način pa slovansko poreklo. Od kod tedaj?

Ja, veste, kar daleč je bilo treba meriti pot od Poljske do Logatca. Kot prvorojenec sem privekal na svet agronomu in čebelarji leta 1977 blizu Lublina v Puławah, v mestu s kakimi 65.000 prebivalci; kasneje sta se mi pridružili še sestri. V domačem kraju sem potlej končal osnovno šolo in gimnazijo.

Misijonarski kaplan Andrzej Gosek.

In kako je bilo z odločitvijo za duhovniški poklic?

Ah, bilo je silno preprosto. Rad sem bral knjige, zelo ljub mi je bil šah, zanimiva mi je bila filmska fikcija in ob vsem tem sem kot mladostnik vse globlje čutil spoznanje, da bo moje življenje srečno, če bom izpolnjeval Božjo voljo. To spoznanje sem toliko bolj dojemal skoz delo v neokatehumenatski skupnosti. Morda se vam bo zdelo nenavadno, ampak nekega dne sem poprašal Vsemogočnega po njegovi volji za uresničevanje mojega življenja, in na srečanju mladine s papežem Janezom Pavlom II. leta 1995 v Loretu sem dobil odgovor, ki me je pospremil k hoji za Kristusom. Že naslednjega leta sem stopil v mednarodno misijonarsko semenišče v Varšavi in se lotil študija teologije. Mimogrede, tega verjetno niti ne veste, to mednarodno semenišče vodi Slovenec...

... Alojzij Oberstar!

Kako? Ga poznate?

Hm, na popotovanju po Poljski sem 1990 obiskal prijatelje v Varšavi in ti so me popeljali v to nenavadno semenišče, kjer sem se srečal z gospodom Oberstarjem in študenti teologije, kot bi lahko rekeli, z vsega sveta. Seveda, Andreja Goseka tedaj še ni bilo tam.

Ne, seveda, ne. Ampak priznati moram, da ste me s to navedbo neverjetno presenetili...

Pač! – In potem ste po štirih, petih letih že peli novo mašo?

Ni bilo čisto tako. Namreč, tako hitro ni šlo. Red našega misijonarskega semenišča je terjal, da smo najprej opravili dva letnika bogoslovja, nato smo morali dve leti na neke vrste misijonarsko prakso: eno leto sem prebil v Izraelu, drugo leto pa celo v Bakuju v Azerbejdžanu. Vmes sem preživel nekaj časa tudi v Italiji. Po končanem misijonarjenju pa je bilo treba opraviti še štiri leta bogoslovja. In tako sem šele leta 2004 pel novo mašo. Po novi maši sem nato tri leta kaplanoval v Grodzisku Mazowieckem, mestu, ki šteje nekaj prebivalcev več kot Logatec.

A tako na dolgo gre v tem misijonarskem semenišču?

Ja, celih osem let, z misijonarsko prakso, seveda.

In zdaj boste misijonarili pri nas v Logatcu?

Tako nekako.

Pa kako ste si, Vi, daljni Poljak, izbrali ravno Logatec in za povrh prav župnijo sv. Nikolaja?

Ha-ha-ha... Veste nisem si sam izbral Slovenije, toliko manj sem si želel ravno v Logatec, saj tega kraja sploh poznal nisem. A kot kaplan sem bil svojemu škofu na dispoziciji, da grem na pot, kadarkoli in kamorkoli me pošlje. Primerilo pa se je, da je ljubljanski nadškof Alojzij Uran poprosil našega škofa, da bi mu poslal mladega duhovnika za duhovno pomoč. In tako sem prišel v Ljubljano, od tam pa po najkrajši poti v Logatec. Nadškof Uran je dejal,

da me pošilja v »živo« župnijo, kjer bom lahko živo kontaktiral z ljudmi, še posebej z mladino. In moram reči, da sem resnično prišel v lep kraj, ki je na široko odprt za krščanske vrednote.

Se vendarle spopadate s kakimi težavami?

Največja in skoraj edina težava je v obvladovanju jezika. Slovenščine se moram čim prej naučiti. Z razumevanjem nimam velikih težav, govorjenje pa mi gre malo teže z jezika. Veliko je novega besedišča; še posebej pa se mučim z naglaševanjem. Bomo videli. Morda se je nadškof Uran pravilno odločil.

A, brez dvoma se je dobro odločil. Naš gospod Janez je gotovo tudi takega mnenja. Pa Vi, – se Vam zdi, da ste se prav odločili, ko ste se namenili duhovniškemu poklicu? Ste morda zamudili kako priložnost?

O zamujenih priložnostih je težko govoriti. Dejal bi, da teh ni bilo, razen kake zakasnitve na vlak ali avtobus. Sem pa vsekakor zadovoljen s svojo poklicno izbiro! Še več, počutim se srečnega, zato delam z dušo in srcem.

Lepo. A vendar, ko bi se ne bili odločili za duhovništvo, katero alternativo bi izbrali?

No, vprašanje je dokaj hipotetično, skoraj iracionalno. Pa, če malo pošpekuliramo, recimo, da bi se alternativno lotil jezikoslovja, klasičnih jezikov – latinščine in grščine...

In če Vas vprašam po Vaši največji želji?

Živeti z ljudmi in za ljudi, jih voditi po poti Cerkve h Kristusu.

Fiat voluntas Vestra! (Naj se zgodi po Vaši želji!)

Marcel Štefančič

Karitas za bolne invalide in ostarele

Župnijska Karitas Rovte je ob pomoči mnogih faranov 26. avgusta pripravila 14. srečanje bolnih invalidov in ostarelih. Gospod nam je naklonil čudovit pozno poletni dan. Naša lepa, s cvetjem ozaljšana in soncem obsijana vas se je spogledovala z Julijci in očakom Triglavom, ko smo se ob treh popoldne zbrali pri sv. maši.

Bogoslužje je s somaševanjem Srečka Turka vodil urednik revije Prijatelj Toni Burja. Najprej nas je pozdravil z nekaj uvodnimi mislimi v sv. mašo tajnik Župnijske Karitas Hieronim Kavčič. S kora so prelepo doneli glasovi iz mladih grl domačega mladinskega pevskega zbora. Prijetno nam je bilo, da so pri sv. maši sodelovali tudi naši starejši – le česa ne zmorej

– hvala jim! V pridigi je gospod Burja poudaril misli iz evangelija – mnogo poklicanih, a malo izvoljenih. Med sv. mašo sta sv. maziljenje delila oba duhovnika.

Po sv. maši je bila v prostorih župnišča pogostitev za vse povabljene. Čeprav je bila letošnja udeležba manjša, je bilo vzdušje pristrčno. Z nekaj pesmimi so ga posebej popestrili tudi mladi pevci. Gospod Tone je prisotne še enkrat nagovoril, odgovoril na nekaj vprašanj in vse nas presenetil in navdušil s pesmijo Tihi večer. Sonce je zahajalo v večerni zarji, ko smo se poslavljali in si zaželeli: na svidenje prihodnje leto.

Bogu hvala za lepo doživetje!

Franja Tušar

Obetavno v novo sezono

Naša četverica najboljša na Regijskem Top-20

V Zalogu se je 1. septembra po zaključku poletnih priprav in pred začetkom tekmovalne sezone 2007/2008 na regijskem prijateljskem turnirju Top-20 srečalo dvajset najboljših mladih fantov iz osmih klubov, ki nastopajo v pokalu MRNTZ Ljubljana. Za naš klub so zaigrali štirje najboljše uvrščeni tekmovalci iz različnih kategorij iz lanske sezone: **Tom Šfiligoj, Deni Kožul, Anže Vrabl in Nejc Gutnik.**

Na zelo dobro organiziranem turnirju so se naši fantje izkazali in si priigrali vse nagrade, ki jih je priskrbel organizator NTK Vesna; osvojili so namreč vsa štiri prva mesta. V finalu sta se pomerila najmanjša in najmlajša udeleženca turnirja. Na koncu je slavil Tom, drugi je bil Deni, tretje mesto si je priigral Anže, Nejc pa je bil četrti.

Vsekakor lep uvod v novo sezono, ki pa naj bo našim igralcem predvsem spodbuda za delo naprej, saj bo ta še zelo dolga in naporna.

Manj učinkoviti na 1. OT RS za mladinke in mladince

Na 1. OT (odprtem turnirju) RS za mladinke in mladince v novi sezoni – 8. septembra v športni dvorani Planina v Kranju našim igralcem ni uspelo doseči vidnejšega uspeha. Pri dekletih so nastopile **Ana Verdinek, Sanja Smiljanič in Tamara Novak**, pri fantih pa **Blaž Bončina in Tim Šfiligoj**. Najdlje sta se prebila Ana, ki je v osmini finala izgubila proti **Anji Garmut** iz NTK Prevent, in Blaž, ki ga je v osmini finala premagal naš najboljši mladinec **Jan Žibrat** iz NTK Sobota, sicer zmagovalec turnirja. Sanja se je prebila iz svoje skupine, vendar je izpadla že v 1. krogu, Tamari in Timu pa se ni posrečilo uvrstiti se v finalni del tekmovanja.

Imeniten izkupiček članicam na 1. turnirju Top-12 RS

V Murski Soboti so 15. in 16. septembra slovenske članice in člani odigrali svoj prvi turnir Top-2 v novi sezoni. Na turnirju je nastopilo po 24 članic in članov, ki so si na lestvici NTZS v prejšnji sezoni priborili možnost igranja na tem zaprtem turnirju. V 2. kvalitetno skupino pri članicah so se tokrat uvrstile kar štiri naše igralke: **Ana Verdinek, Sanja Smiljanič, Tamara Novak in Nina Zupančič.**

Zmagovalke v 2. kakovostni skupini.

Naše mladinke – Nina je šele mlajša kadetinja – so slavile kar trojno zmago v svoji skupini. Ana je namreč zmagala, Sanja je bila druga, Nina, ki je bila tudi najmlajša udeleženka turnirja, pa je osvojila tretje mesto. Uspeh je dopolnila še Tamara, ki je zasedla 10. mesto.

Mladinske igre treh dežel

Mladinskih iger treh dežel, ki so letos 21. in 22. septembra potekale v Novem mestu, so se udeležile reprezentance Avstrije, Italije in Slovenije. Pomerile so se v nogometu, odbojki, namiznem tenisu, tenisu in košarki.

V namiznem tenisu je za Slovenijo nastopil tudi **Blaž Bončina**, ki je v ekipnem delu osvojil 2., v posameznem delu pa 3. mesto.

1. OT RS za kadetnje in kadete

V veliki dvorani Slovana na Kodeljevem v Ljubljani so 22. septembra idigrali slovenske kadetnje in kadeti svoj prvi odprti turnir RS v novi sezoni. Nastopilo je okoli 120 mladih igralcev in igralk, med njimi tudi naša dekleta **Nina Zupančič, Katja Gutnik in Tjaša Mihevc** ter fantje **Miha Žigon, Toni Kožul, Anže Vrabl, Nejc Gutnik, Deni Kožul, Blaž Hodnik in Tom Šfiligoj.**

V hudi konkurenci so se tokrat dekleta izkazala precej bolje kot fantje, saj je **Nina** osvojila 2. mesto, **Katja** pa je bila 3. Pri fantih je še največ pokazal **Miha**, ki je bil 5..

1. PT MRNTZ Ljubljana za učenke in učence

V nedeljo, 23.09.2007, so se učenke in učenci osnovnih šol zbrali v športni dvorani osnovne šole v Preserju in odigrali svoj prvi pregledni turnir za pokal MRNTZ Ljubljana v novi sezoni. Za naš klub so nastopili: **Nina Zupančič, Katja Gutnik, Tjaša Mihevc, Pia Mihevc, Miha Žigon, Toni Kožul, Anže Vrabl, Nejc Gutnik, Blaž Hodnik, Tilen Černigoj, Miha Petrovec, Deni Kožul in Tom Šfiligoj.**

Tokrat smo osvojili manj odličij, kot smo jih vajeni iz prejšnjih let, saj smo zasedli dve prvi in tri druga mesta. **Nina** je zmagala pri učenkah 6. in 7. razreda, **Deni** je zmagal med učenci 4. in 5. razreda, **Pia** je bila druga pri učenkah 2. in 3. razreda, **Tjaša in Tom** pa sta bila druga pri učenkah oz. učencih 4. in 5. razreda.

1. SNTL za članice – 1. kroj

V Logatecu so 29. septembra naša dekleta v postavi **Ana Verdinek, Sanja Smiljanič, Tamara Novak in Nina Zupančič** uspešno preživela svoj ognjeni krst v 1. slovenski namiznoteniški ligi. V boju z ekipo NTS Arrigoni – pod vodstvom **Kristin Fatorič** in v odsotnosti **Kristine Rahotin** – so se izkazale prav vse in zaslužno slavile s 5 : 4. Izpostaviti moramo malo (čeprav za svoja leta ni prav nič majhna), komaj 12-letno **Nino**, ki je suvereno osvojila svoja dvoboja proti **Alenki Ačimovič in Maji Grizelj**. Odlično sta zaigrali tudi **Ana in Sanja**, ki pa sta tokrat, predvsem zaradi prevelike treme, zamudili priložnost, da bi odvezli zmago **Kristin**, ki je tako zmagala v vseh treh svojih tekmah, tudi proti **Tamari**.

Tokrat si je dvoboj ogledalo tudi precej več gledalcev, kot smo jih bili vajeni do sedaj, vzpodbuda s tribun pa je za naše igralke brez dvoma zelo dobrodošla.

1. OT RS za mlajše kadetnje in kadete

Na svojem prvem odprtem turnirju RS v novi sezoni so se v nedeljo, 30. septembra, v športni dvorani Krim na Galjevici v Ljubljani zbrali še mlajši kadeti in mlajše kadetnje. Na turnirju smo tokrat nastopili s pomlajeno ekipo, saj se je v tej sezoni kar

nekaj naših igralcev, ki so v prejšnjih letih dosegali lepe rezultate med mlajšimi kadeti, preselilo v starejšo, kadetsko kategorijo. Pri deklicah sta tako nastopila le **Nina Zupančič**, prva nosilka pri mlajših kadetinjah, ter **Tjaša Mihevc**, pri fantih pa so nastopili **Deni Kožul**, **Tom Šfiligoj**, **Žan Dobrovoljc** in **Miha Petrovec**.

Tudi tokrat smo z nastopi naših najmlajših igralk in igralcev lahko zelo zadovoljni, saj je **Nina** opravičila svojo vlogo favoritinje in je osvojila turnir brez izgubljenega niza, izkazal pa

se je tudi **Tom**, ki je v izredno hudi konkurenci, potem ko je v polfinalu tesno z 2 : 3 izgubil proti starejšemu **Ludviku Peršolji** iz NTK Gorica, osvojil odlično 3. mesto. Turnir je odlično začel tudi **Deni**, ki pa je v osmini finala v igri živcev nesrečno izgubil proti **Mihi Flajsu** iz NTK Olimpija.

Več lahko izveste na spletnih straneh NTK Logatec: <http://www.klub-ntk-logatec.si>.

Mateja Šfiligoj

V Zapolju spet uspešna rolkarska tekma

Ob pričetku novega šolskega leta se je začela tudi nova sezona v rolkarskih tekmah za Poletni pokal Slovenije. Člani logaškega Tekaško smučarskega kluba so v GRC Zapolje pripravili in uspešno izpeljali zelo zahtevno tekmovanje na tekaških rolkah in hkrati tudi tekmovanje v rolanju. Na odprto tekmovanje so se lahko prijavi tudi rekreativci. Tekmovanja se je tako udeležilo na lepo urejenem CPL ringu rekordno število tekmovalcev; bilo jih je 165.

Tekmovalci so med poletjem uspešno trenirali, saj so skozi cilj, razen prvakov, prihajali v skupinah. Njihov uspešen nastop pa je delal težave sodniški službi, saj so zelo težko beležili vrstni red prihajajočih tekmovalcev skozi cilj. Za oblikovanje končnih rezultatov so si morali pomagati s foto-finishi. Najboljši tekmovalci so v prijetnem ambientu GRC Zapolje prejeli medalje, praktične in denarne nagrade.

Tekmovalci TSK Valkarton so pokazali svojo dobro pripravljenost in znova segali po najboljših mestih v posameznih kategorijah.

ml. dečki-rolerji: 3. Matjaž Krašna, 5. Matic Klevišar, 10. Sančez Dan Kandušar;

ml. deklice-rolerji: 1. Katarina Igljčar, 3. Laura Menard, 7. Nataša Brand;

ml. dečki-rolke: 1. Miha Šimenc, 4. Lovro Malnar, 7. Patrick Rupnik, 10. Matic Slabe;

st. deklice-rolke: 3. Špela Molk, 5. Nadja Debevec, 7. Patricija Pellis;

ml. mladinci-rolke: 1. Rok Tršan, 3. Matjaž Gorjanc, 8. Anže Rupnik, 9. Juš Oblak;

Nepopustljiv boj za najboljšo uvrstitev.

Foto: Peter Oblak

ml. mladinke-rolke: 1. Eva Sever Rus, 3. Katarina Bešvir, 4. Ema Likar, 5. Uta Malnar;

st. mladinci-rolke: 1. Boštjan Klavžar, 2. Matej Šimenc, 4. Martin Rupnik, 6. Kristjan Peklaj;

člani-rolke: 2. Jure Tršar

rekreativci-rolerji: 1. Mitja Vavpotič, 2. Sara Jereb, 3. Žiga Jereb

Gledalci, med njimi tudi župan Janez Nagode, so bili navdušeni nad borbenostjo tekmovalcev, zaradi česar je bila tekma še bolj živahna kot po navadi. Člani TSK Valkarton so hvaležni vodstvu centra za pomoč pri organizaciji zelo zahtevne tekme.

Mira Oblak

Za temeljno kondicijsko pripravo

Vsi so pridno trenirali.

V predzadnjem julijskem tednu so se logaški smučarji tekači tradicionalno zbrali na Vrhu Svetih Treh Kraljev. Statistika, ki jo vodi naš ekonom na tem taboru Filip Rupnik, pravi, da so bile to že šestnajste poletne priprave tekaškosmučarskega kluba Valkarton.

Letošnje poletje je na Vrh privabilo rekordno število naših tekmovalcev. V treh skupinah, ki so jih vodili štirje trenerji, je treniralo 35 tekmovalcev. V izredno vročem vremenu v dolini smo na kampu opravili šest dni odličnega treninga. Posvečali smo se predvsem daljšim, nizkointenzivnim treningom, uporabljajoč okoliške poligone za kolesarjenje, tek ter rolanje. Veliko časa pa nam je ostajalo še za analize tehnike teka, druženje in igre z žogo.

V času tekaškega kampa smo trenirali tudi na Ratitovecu, predzadnji dan pa smo tekmovalce peljali na kopanje v Idrijsko Belo. Priprave bi težko izpeljali brez staršev, ki v osnovni šoli pripravljajo hrano in tako ali drugače skrbijo za udobje tekmovalcev. Zahvala gre tudi vodstvu OŠ Rovte in rovtarskim gasilcem, ki nam vsako leto pripeljejo vodo. Priprave je zaznamovalo dobro vzdušje brez poškodb in vodilo, da se drugo leto zopet dobimo in opravimo dobro temeljno kondicijsko pripravo!

Besedilo in foto: Tomaž Uršič

Športni vikend v Hotedršici

Nogometna sekcija Športnega društva Hotedršica je doma organizirala Športni vikend

Na turnirju trojk v odbojki so se soboto, 1. septembra, pomerile štiri domače in ena tuja ekipa. Tretje mesto je zasedla ekipa, v kateri so se zbrali Darja Peklaj, Žiga Rančov in Andrej Mikuž; drugo mesto si je priborila ekipa v zasedbi: Katja Markič, Bogdan Bošnjak in Lucijan Nagode; zmagala je ekipa, ki so jo sestavljali: Polona Peček, Aljoša Peček in Bogdan Mlinar.

Spredaj NK Meteor 56, zadaj PGD Dole

Nedeljo, 2. septembra, pa so prišli na svoj račun nogometaši in njihovi navijači. Na turnirju v malem nogometu se je pomerilo osem ekip: PGD Dole, Blue Sky Petkovec, NK Meteor 56 Hotedršica, NK Travnat vrh Hotedršica, FC Runner Logatec, Hotedršica, United Zavratac, Visoka napetost Hotedršica, Žakelj TGM Logatec. Tretje mesto si je "pribrcala" ekipa UNITED z Zavratac. V finalu sta se pomerili ekipi NK Meteor 56 in PGD Dole. Zmagovalci turnirja v malem nogometu HOTEDRŠICA 2007 so postali nogometaši PGD Dole, drugo mesto pa si je prislužila domača ekipa NK Meteor 56. – Tekme je skrbno sodil domači sodnik Tadej Nagode.

Nogometaši so si po tekmah nabirali novih moči ob odličnem športnem golažu, ki ga je skuhal kuharski mojster Sandi Petkovšek. Za gašenje žeje nogometašev, njihovih navijačic in navijačev sta za točilnim pultom uspešno skrbeli Suzana Švigelj in Adrijana Dolenc.

Navijačice in navijači, ki se jih je zbralo kar precej, so oba dneva prizadevno navijali in spodbujali športnike na igrišču.

Bravo, mladi Hotenjci! Še enkrat ste dokazali, da znate biti "fejst", če le hočete. Upam, da bo ob prihodnjem takšnem pozitivnem dogodku prišlo na prizorišče še več odraslih, ki vas bodo spodbudili k še več pozitivnim dejanjem. Ki bodo naredili, da bo želja – po narediti nekaj dobrega za domačo vas – iz tlenja prešla v zubelej. Odrasli, ki vas bodo spodbujali, bodo dali nov zalet vaši ustvarjalnosti, ki naj poleti v zastavljeni cilj, kot zna poleteti nogometna žoga, ko jo brnci pravi nogometaš.

Lepo je bilo videti nasmejane obraze tekmovalcev in navijačev, ki jih je ta vikend združil športni duh.

Darja Merlak

Seča – 2007

V organizaciji Karate klub Logatec je od 15. do 19. avgusta v domu ČŠOD Burja na Seči potekala Poletna šola karateja in športnih aktivnosti za osnovnošolce, srednješolce, študente ter odrasle. Poletna šola Seča – 2007 se je začela s prihodom vseh udeležencev, med njimi: Aljoša Kramar, Jurij Martinčič, Irena Martinčič in Saša Martinčič – vsi Karate klub Radeče, Nik Rak in Jakob Taljat – vsi OŠ Log – Dragomer, Nastja Rudolf in Pia Plevnik ter Matej Mikanec – vsi oba OŠ »8 talcev« Logatec, Viko Šturm, Tea Šturm in Brina Šturm – vsi Lesno Brdo, Miha Tomšič, OŠ Anton Martin Slomšek, Miha Pečenik, Logatec.

Dejavnosti pa so potekale po določenem urniku. Poleg treningov so potekale razne športne aktivnosti: namizni tenis, badminton, med dvema ognjema, nogomet, košarka... Tekmovanja so potekala med posamezniki in med skupinami. Med zabavnimi dogodki velja omeniti ogled risanke v Koloseju Koper. Tako so dnevi kar hitro minevali. Zadnji dan seminarja je bil namenjen izpitom za šolske pasove ter podelitvi priznanj za udeležbo v poletni šoli.

Vsi kandidati so se na izpit zelo dobro pripravili, tako so ga uspešno opravili z naslednjimi rezultati: Jaša Rop – napredovanje v 9. KYU (prvi oranžni pas), Pia Plevnik – napredovanje v 9. KYU (prvi oranžni pas) ter Tea Šturm – napredovanje v 6. KYU (prvi zeleni pas).

Naj na koncu omenim, da smo seminar organizirali skupaj s prijateljskim Karate klubom iz Radeč in njegovim predsednikom Aljošem Kramarjem, ki se mu še posebej zahvaljujem za sodelovanje in pomoč pri vodenju seminarских dejavnosti.

Boris Peček

Pergovnik –

štirinajstič na triatlonu jeklenih

Na letošnjem 21. triatlonu jeklenih se je spopadlo 135 udeležencev, kar je največ doslej; oblikovanih je bilo 25 ekip. Med triatlonci je bil ponovno Ivan Pergovnik, ki se je tekmovanja udeležil štirinajstič. Nastop mu je v mnogočem omogočil Gostinjsko rekreacijski center Zapolje Logatec, kjer se je pripravljaval v fitnesu; veslanje pa je treniral na Vrhniki – na Ljubljani.

Na tekmovanju je bilo treba preveslati 8 km Bohinjskega jezera, z gorskim kolesom pa prekolesariti 16 km, in to preko Uškovnice do Pokljuke; preteči pa je bilo treba 8 km do Vodnikove kočice.

Veslaje so premerili Bohinjsko jezero.

Med posamezniki je zmagal Zdravko Mitrič s časom 2.24.46 pred Jernejem Reboljem s časom 2.30.27 in Borutom Rovščkom s časom 2.32.00. Med dekletki je zmagala Jana Vouk s časom 2.50.19, absolutno 18. pred Tejo Lapanja s časom 3.13.32 in Marjeto Novak s časom 3.30.10. Pergovnik pa se je s časom 3.21.05 uvrstil na solidno 91. mesto. – Najboljša ekipa, v kateri so tekmovali Jernej Korenjak (tekmovalcev-veslač), Valentin Zupan in Tomaž Soklič, pa je dosegla čas 2.08.49.

SkiVan

Košarkarji bodo nizali zmage

Logaški košarkarji so začeli sezono 2007/08 že sredi avgustovskih dni s kondicijskimi pripravami pod Sekirico in se nato podali v športno dvorano. Vse od oktobra pa tja do pozne pomladi bodo tekmovali v okviru Košarkarske zveze Slovenije.

Ekipa pionirjev, ki nastopa v prvi pionirski ligi, bo odigrala še drugi krog tekmovanja. Po tistem, kar so nam pokazali v spomladanskem delu, lahko pričakujemo lepe tekme, in seveda, tudi zmage. V tej sezoni naj bi bila kadetska ekipa najbolj popolna. Ker se v kvalifikacijah zaradi obilice smole (poškodbe) ni uvrstila v prvo ligo, kamor vsekakor sodi, pričakujemo v drugi ligi le zmage. V tej selekciji igra nekaj zelo nadarjenih igralcev in ob pravilni usmeritvi in trdem delu lahko kot ekipa zelo napredujejo. V drugi ligi tekmujejo prav tako mladinci. Tudi ta selekcija bi po pričakovanju morala nizati zmage, saj je že v lanski sezoni bila konkurenčna najboljšim. Letos bomo imeli tudi člansko ekipo. Imenovala se bo po sponzorju **Svet nepremičnine Logatec**, ki nam je priskrbel finančna sredstva, s tem pa omogočil igranje košarke tudi tistim, ki prerastejo mlajše selekcije.

Člani bodo tekmovali v tretji SKL center, prva tekma pa bo konec oktobra. Tudi v tej konkurenci pričakujemo vsaj zmage v domači dvorani, čeprav naših konkurentov po kvaliteti niti ne poznamo.

Mladinski KK Logatec - 2003.

Foto: T. de Gleria

Ker pričakujemo, da nas bodo ljubitelji košarke podprli na tribunah, naj povemo, da se bodo kadetske tekme igrale ob sobotah ob 10h, članske ob sobotah ob 19h, pionirske ob nedeljah ob 10h in mladinske ob nedeljah ob 18h. Sicer pa si lahko vse aktivnosti KK2003 Logatec ogledate na spletni strani www.kk2003logatec.si.

Veselimo se vašega obiska in predvsem polnih tribun, igralci na igrišču pa bodo poskrbeli, da bo veselo.

Miran Lukman

Po plezalni poti na vrh Kralja primorskih gora

Krn – kralj primorskih gora. Kamorkoli se povzpemo v Julijskih Alpah, od povsod vidimo njegovo značilno podobo. Enkratno je pogled nanj iz doline Soče na strma, več kot 2000 m visoka pobočja. Ob vznožju zelene strmali, na njih venec slikovitih vasic od Drežnice do Vrsnega, nato bujni travniki, okrašeni z otočki temnozelenega gozda, potem pa 700 metrov visoka stena, ki se skoraj navpično dviga proti ošiljenemu vrhu. Kot obvezna točka Slovenske planinske poti je Krn med najbolj obiskanimi dvatisočaki v naših gorah.

Prva svetovna vojna je zapustila številne poti, od katerih so mnoge markirane. Tako imamo za vzpon številne možnosti. Leta 1974 je Krn dobil tudi svojo mikavno plezalno pot – Zahodno drežniško smer, ki skoraj v idealni smeri premaga zahodno steno in je ena najdaljših plezalnih poti v naših gorah.

Manjša skupina planincev se nas je 9. septembra udeležila pohoda na Krn. Iz Logatec smo se odpeljali skoz Kobarid do Drežnice (553 m), kamor sta nas pripeljala vodiča Simona Dernule in Gregor Dolenc. Po markirani poti smo se podali čez drežniško gmajno do mostu čez potok Ročica. Malo nad mostom smo prišli do razpotja. Simona je vodila del pohodnikov na sedlo

Višje se s Krna lahko le poleti.

pod Kožljakom (1602 m) in dalje po mulateri, ki se vije po širnem jugozahodnem pobočju na vrh Krna. Drugi pa smo odšli pod vodstvom Gregorja levo po plezalni smeri. Pot je peljala skozi gozd mimo izvira Ročice do Bivaka drežniških planincev na Črniku (1216 m). Bivak je slikovit, preurejen star senik, od katerega je napeljana tudi pitna voda. Od zavetišča smo se dvignili do velikega plazišča ob vznožju zahodne stene Krna. Do sem smo hodili dobri 2 uri.

Stopili smo v strm poličast svet levo od velike zagruščne grape. Strmino smo premagali v številnih ključih, ki se spretno izogibajo težavnim mestom. V tem delu stene so vsa bolj izpostavljena mesta zavarovana z jeklenicami. Na višini okoli 1900 m smo priplezali na izrazito ramo sredi stene, kjer se desno odcepi vodoravna polica, po kateri se iz stene umakne Zahodna drežniška smer. Na rami, ki so jo domači gorniki krstili za »Leva«, se začne pot Silva Korena. Poteka po izrazitem stebri, visokem približno 300 metrov. Že na prvi pogled obeta drzno, izpostavljeno plezanje. Takoj nad Levom naletimo na ploščo z označbo poti, nato se po dokaj lahkem, delno travnatem svetu povzpemo do roba stebra. Stena se tu postavi pokonci. Po lepem in izpostavljenem plezanju dosežemo markantno prižnico, ki ji sledi zelo strma skalnata stopnja. Nad njo pridemo na višini 2066 m do pločevinaste škatle z vpisno knjigo. Nadaljujemo preko skorajda navpične, a odlično zavarovane skalne stopnje. Naslednjo navpično stopnjo premaga pot z 8 m visoko lestvijo. Pot je zelo zračna, plezanje pa napeto in zanimivo. Po izraziti Polici zavijemo desno v grapo, vendar se pot kmalu vrne na rob stebra. Težave popustijo, strmina postane zmernejša, naenkrat se znajdemo pred Gomiščkovim zavetiščem (2210 m), tik pod vrhom Krna.

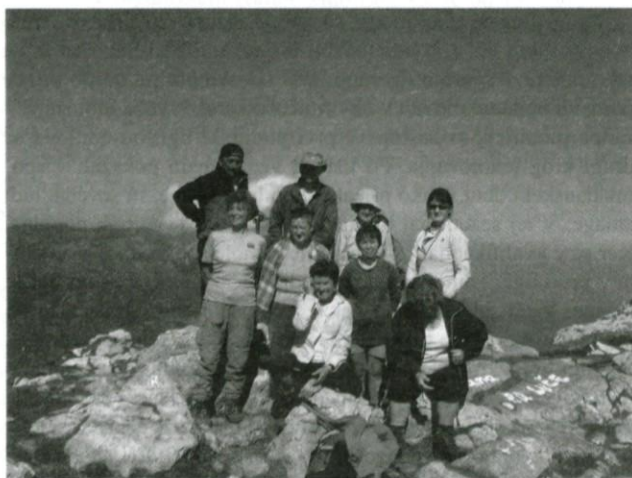
Kmalu za nami je prišla do Zavetišča tudi Simonina skupina. Po krajšem počitku smo odšli na vrh Krna (2245 m). Ves čas hoje je sonce prijetno grelo, kmalu po prihodu na vrh Krna pa je razgled zakrila megla in tudi po našem odhodu je ostal vrh v megli. Sestopili smo skupaj po mulateri do sedla pod Kožljakom, se ustavili pri lovski koči in se po 8-urni hoji sredi popoldneva vrnili v Drežnico.

Marinka Petkovšek

Na plečati gorski teti

Zgodnjega nedeljskega jutra, 16. septembra, smo se logaški planinci odpeljali proti Zgornji Savinjski dolini in nato do parkirišča na planini Loka. Od tam smo pod vodstvom Tomaža in Janeza prišli do 10 minut oddaljene Koče na Loki pod Raduho (1534 m). Po krajšem okrepcilu smo v meglenem vremenu šli po markirani poti do Snežne jame (1556 m) pod planino Arta. Z vodnikom-jamarjem smo si 2 uri ogledovali staro kapniško jamo, v kateri je bilo 4°C. Po železnih stopnicah smo se spustili v globino. V udornico so prišli leta 1981 jamarji iz Prebolda, ko so iskali bajeslovnega »raduškega velikana«. Snežna jama velja za eno najlepših visokogorskih jam v Evropi, dolga več kot 1000 m, globoka pa 100 m in bogato okrašena s kapniki. Ob vходу so zanimiva ledena jezera.

Še pred poldnevom smo se vrnili na markirano pot in po njej krenili na Raduho. Strmo pot smo premagali v poldrugi uri ure hoje. Na vrhu (2062 m) smo imeli lep razgled na vse naše najvišje gore: Ojstrico, Planjavo, Grintovec, Mrzlo goro, Storžič, Krn, Triglav, Škrlatico, dalje je pogled nesel na Smrekovec, Pohorje in Boč, Golte, Menino, Mrzlico, Kum, Veliki Rogatec in Snežnik, najdlje še na Obir, Visoke Ture z Grossglocknerjem, Olševo, Peco, Svinško planino, Uršljo goro in Pohorje. V dnevnik Slovenske transverzalne poti smo vtisnili žig z vrha. Kljub skromni nadmorski višini so zaradi globokih okoliških dolin pobočja Raduhe videti visoka in strma. Južna pobočja so travnata in pokrita z rušjem. Vzpon na Raduho olajšajo dobre gozdne ceste,

Vsi vrh Raduhe.

ki pripeljejo nad gozdno mejo do prijetnih planinskih koč na Grohatu in Loki.

Po počitku in razgledu smo odšli čez Durce do Koče na Loki. Pozno popoldne smo se vrnili do parkirišča, od koder smo se srečno pripeljali v Logatec in tako zaključili lep dan, ki smo ga preživeli na plečati gorski teti.

Marinka Petkovšek

Šolski odmevi

Največ mi je dala moja šola...

Pozdrav in zahvala hramu učenosti v Lazah ob njegovi 75-letnici

Šolska vrata se že od nekdaj odpirajo v širjave, v znanje, v svet. Verjamem, da v času šolanja mnoge stvari gredo neopazno mimo nas, šele pozneje ugotovimo, kaj nam je šola dajala in dala. Šolsko življenje vsakega kraja je kot pisan mozaik. Sestavljen je iz velikih in majhnih, uspešnih in neuspešnih, pomembnih in nepomembnih, veselih in žalostnih dogodkov... Da bi jih vse zapisali, bi morala biti knjiga kar obilna. A vendar dogodki niso pozabljeni. Ostajajo v spominih tistih, ki so jih doživeli in to je pomembno.

Podružnična osnovna šola Laze, domači hram učenosti, v katerem so številne generacije odpirale okna v svet znanja, je 22. septembra slavnostno praznovala 75. obletnico delovanja. V letu 1932 zgrajeno šolsko poslopje je prvič pod eno streho zdru-

žilo nadobudneže iz Laz in z Jakovice, ki so se pred tem šolali v Planini ali na Rakeku. Postalo je to, kar se je od njega pričakovalo: središče javnega življenja, prostor poučevanja in šole za življenje, prostor oblikovanja pravih spoštljivih vezi med mladimi in starejšimi ljudmi, gibalo razvoja kraja.

Šole, namreč, ni mogoče ločiti od kraja, saj je dobesedno vraščena vanj. Učitelj je v preteklosti opravljal najrazličnejše posle, bil je vseskozi nepogrešljiv. V šolskih in drugih kronikah so učitelji zapisani z velikim spoštovanjem. Ostali so v spominu ljudi; za sabo so pustili trajne sledi.

In tako je še danes. Učitelji, učenci, starši in vsi vaščani KS Laze-Jakovica so ob obletnici pripravili res prisrčen kulturni program, zanimivo razstavo in izdali pričevanjsko publikacijo »75 let šole Laze« (avtorica Bojana Pivk s soavtorji Metko Rupnik, Evo Židanek in Miranom Nagodetom).

Lepo je bilo videti, ko so se rokovali nekdanji učenci (med njimi celo s tistimi iz leta 1932!) in učitelji s sedanjimi, nekdanji in sedanji ravnatelj z županom in še kom. Izrečene so bile besede ponosa, spominov in želja. Župan je v slavnostnem govoru poučil zbrane o nastanku in razvoju šolstva na Logaškem, ravnateljica matične šole »8 talcev« Metka Rupnik pa je poudarila, da je šola v Lazah pravo in živahno krajevno središče in da je ponosna nanjo. Šolarji pa so recitali, peli, igrali in plesali v čast šoli, znanju in prijateljstvu. Slovesnost sta s pesmijo pozdravila tudi učiteljski oktet Pa ko 'kor tol'k' in družinski ansambel Petrovičič.

Praznični spored je sklenila domačinka Vanda Lavrič z besedami: »Največ mi je dala moja šola – šola v Lazah«. Je treba tem besedam dodati še kaj?

Ana Žakelj

Družinski ansambel Petrovičič.

Varno v šolo

Že več let zapored se člani ZŠAM Logatec pridružijo ostalim članom ZŠAM po Sloveniji in policistom pri akciji »Prvi šolski dan«. Na najbolj prehodnih in obenem najbolj nevarnih točkah logaških cest so naši člani skupaj s policisti varovali otroke na njihovi poti zavedajoč se, da je nekaj prvih šolskih dni še vedno v znamenju brezskrbnih počitnic in razigranosti.

Tako je bilo tudi letos, ko je varovanje potekalo prvih deset šolskih dni, in sicer na območju osnovnih šol: 8 talcev, Tabor, Hotedršica in Rovte. Varovanje je potekalo zjutraj, ko so se šolarji napotili v šolo, in okrog poldneva, ko se je večina njih vračala domov. Naši člani so nas opozorili na marsikaj. Največ je bilo nesramnosti med ljudmi. Nekaterim je namreč osnovna človeška ne samo vozniška kultura nekaj povsem tujega in nesprejemljivega. To, da gre za varnost naših otrok in nas samih, je pač za nekatere nekaj nepojmljivega in kratko malo »brez veze«.

Da se nam ni v tem času pripetila kaka nesreča, pa izhaja gotovo iz dejstva, da je varovanje že leta uspešno in tudi potrebno. Pred leti smo s pomočjo SPV občine kupili uniforme, ki jih naši člani uporabljajo za take in podobne primere, tudi zaradi boljše prepoznavnosti in organizacije.

Z željo, da bi hodili in se vozili – pa ne samo otroci – varno prav vsi, apeliramo na večjo previdnost, spoštovanje pred-

Zaradi večje varnosti.

pisov, predvsem pa na upoštevanje prometne kulture in strpnosti. Naj bo celo leto varno in predvsem uspešno za šolarje in tudi za ostale udeležence v prometu.

Pa šoferski – srečno!

Vida Kavčič

In v šolo se prevažajo dan za dnem

Za vse naše osnovnošolce so se 3. septembra ponovno odprla šolska vrata.

Osnovno šolo Osmih talcev obiskuje 668 učencev, od tega jih je na podružnični šoli v Lazah 12. Se pa v osrednjo šolo vozi kakih 50 učencev.

Osnovno šolo Tabor obiskuje 364 učencev, od katerih so kar 204 vozači. Ta šola ima še dve podružnici in sicer v Rovtarskih Žibaršah, kjer je 8 učencev, in v Hotedršici, kjer jih imajo 34 učencev.

Kar 405 se jih dnevno vozi v šolo.

Hram učenosti v Rovtah obiskuje 207 učencev, od tega je v podružnični šoli na Vrhu Svetih Treh Kraljev vključenih – od prvega do petega razreda – 16 učencev. Se pa na šolo v Rovte vozi natanko 151 vozačev.

Stroške prevoza učencev v celoti krije občina Logatec. Prevoze opravljajo zasebni prevozniki.

Besedilo in foto: France Brus

Breza miru za gozd miru

Šola v Rovtarskih Žibršah je že drugo leto članica svetovne spletne mreže ENO – Environment Online, ki se zavzema za okoljsko osveščanje in sonaravni razvoj

Skupaj z več kot 1000 šolami z vseh celin je naša šola 21. septembra proslavila mednarodni dan miru. Beseda mir nam pomeni nekaj vsakdanjega, nič posebnega, kajti mi živimo v miru. Niso pa tako daleč kraji, kjer ljudje vsak dan trepetajo in ne vedo, ali bodo dočakali svetlobo novega jutra.

Zato smo se tudi mi pridružili številnim mladim po vsem svetu, ki so tega dne zasajali drevesa miru. Posadili smo brezo. Po starem ljudskem izročilu je breza drevo, ki omogoča zaščito, nas varuje pred strelami...

Zakaj ravno sajenje dreves? Ker so drevesa zelo po-

Tu bomo posadili brezo miru.

membna za nas, za naše potomce, saj simbolizirajo modrost, življenje in skrb za ohranitev narave. S sajenjem dreves pa pošiljamo v svet tudi zelo jasno sporočilo: želimo živeti v miru in v skladu z naravo, čisto in neokrnjeno. Da bi nastal gozd miru, ki bi zaustavil sovražne ptice, ki sejejo smrt in gorje. Ko bi le vsa drevesa uspevala in z njimi tudi mir v svetu.

Ana Žakelj

Eko šola – tudi v Rovtah

Eko šola – projekt evropskega združenja je sestavni del prizadevanj za okoljevarstveno izobraževanje. Eko šole vzgajajo mlade, da bi jim skrb za okolje in naravo morda nekoč postala del življenja. Šola si izbere eno od tem, ki se zdi, da je v kraju najbolj pomembna.

Že na zaključnem sestanku preteklega šolskega leta se je med učitelji na šoli v Rovtah postavljalo vprašanje, katerega projekta naj se šola loti, ki bi bil, seveda, koristen za šolo, kraj in pa predvsem za učence, ki so glavni faktor vsakega projekta. Pa smo se nekako zedinili, da bi se pridružili projektu slovenskih eko šol. Že samo ime pove, da bomo veliko pozornost namenili okolju, skrbi zanj in za to tudi kaj koristnega naredili.

V novem šolskem letu, smo takoj pričeli z aktivnostmi skupaj z mentorico Aleksandro Stefanovsko. Ta nam je na uvodnem sestanku dala vsa potrebna navodila za delo. Gre namreč za zelo organizirano delo; rezultati in občutek, da delamo res nekaj pomembnega, so temeljni cilji.

To pot smo se odločili za temo zbiranje odpadkov. Pridružili smo se akciji **Očistimo Slovenijo nevarnih odpadkov**. Medse smo k sodelovanju povabili tudi predstavnika komunale, našega, Daneta Leskovca. Ločeno zbiramo stare kartuše, tonerje, trakove, baterije in star papir. Otroci pridno polnijo škatle, ki jih bodo posebna podjetja odvažala nekajkrat na leto.

Skrbi za okolje je bil namenjen tudi naš letošnji prvi

športni dan. Izvedli smo ga skupaj z domačimi lovci. Pod vodstvom Toneta, Marka, Vinka, Mira, Jureta smo odšli po bližji in daljni okolici šole – proti Petkovcu, Gradišču, Praprotnemu Brdu, Turkovi grapi in si ogledali divja odlagališča smeti. Neverjetno, ampak z divjimi odlagališči smo pa res bogati. Skrito očem se v gozdičkih skrivajo od starih odsluženih avtomobilov prek bele tehnike, igrač, gum do plastične embalaže, pločevink, polivinilastih vrečk, plen; celo akumulatorji so se opazili. – Ali se ne zavedamo, da sami sebi kopljemo grob ali žagamo vejo na kateri sedimo? Tudi otroci so bili zgroženi. Nekateri med njimi so med goro odpadkov opazili celo nekaj, kar je bilo še do nedavnega v njihovih domovih. A prav zato, da že najmlajše osvestimo, smo se lotili tega projekta. Če bo samo kakšna stvar romala tja, kjer ji je mesto, potem smo bili uspešni.

In sedaj je v marsikateri družini tako, kot pravi pregovor: »Jajce več od pute ve.« Otroci torej vzgajajo svoje starše in to ni nič napak, kajne? Planet, na katerem živimo, nam bo zelo hvaležen.

Metka Bogataj

Šola, šola – ljubi kraj

Spet je bilo živahno pred hramom učenosti, ko so se 3. septembra spet odprla šolska vrata. Tudi v Rovtah ni bilo nič drugače. Seveda, so bili najbolj nestrpni najmlajši, se pravi sveži prvošolčki. Letos jih je na OŠ Rovte prvič sedlo v šolske klopi sedemnajst. Za naš kraj je to kar lepa in vzpodbudna številka. Nekateri so bili kar korajžni, drugi pa nekoliko manj in so skoraj v solzah s starši prestopili pomembno prelomnico v svojem življenju.

Na šoli je organizirana široka paleta interesnih dejavnosti. Velik problem pri izvajanju le-teh je pomanjkanje časa za krožke zaradi natrpanih urnikov. Kar v dveh razredih je letos število otrok tolikšno, da jih je bilo treba deliti na dva oddelka. Da bo učencem v šoli prijetno, da bodo čim več znanja odnesli v svojih glavah in da bomo pomagali staršem postavljati meje, bomo poskrbeli tisti, ki smo v šolah zato postavljeni. V prvi vrsti ravnatelj, učitelji in drugo strokovno in nestrokovno osebje, ki že do sedaj skrbi, da je na šoli lepo in prijetno vzdušje.

Metka Bogataj

Za prijaznejšo prihodnost.

Učiteljici Petra in Ana sta jim pripravili prijetno urico druženja, spodbudne besede pa jim je seveda najprej namenil ravnatelj Mitja Turk. Da je prvi dan nepozaben, smo poskrbeli tudi za slavnostno torto in pa za rumene rutice, ki bodo pomagale najmlajšim pri varnosti na poti v šolo in domov. Ostali učenci, ki že dodobra poznajo režim na naši šoli, pa so dobili urnike, knjige in svoje nove ali pa že preizkušene razredne matere in očete. Letos je nekaj novih obrazov med otroci in učitelji. Tako je na matični šoli letos kar 11 oddelkov, največ do sedaj.

Učenci prihajajo v šolo iz Rovt in širokega šolskega okoliša – s Petkovca, iz Zavratca, z Vrha, s Praprotnega Brda. Precej se jih v šolo vozi s kombiji in z avtobusi. Tisti najbolj zgodnji so v šoli že ob pol šestih – v jutranjem varstvu, domov pa nekateri odidejo šele malo pred peto popoldansko uro. Tako pač ni iz trte izvito, da je šola nekaterim res drugi dom.

Cicibanove urice – da ali ne?

Tudi logaška občina se srečuje s pomanjkanjem prostora v vrtcih. Število rojstev in s tem tudi otrok, katerih starši želijo varstvo otroka v vrtcih, vztrajno narašča. Župan Občine Logatec z uradom in vodstvom vrtca že dalj časa išče rešitve, s katerimi bi pomagal zaskrbljenim staršem. Ena izmed možnih rešitev bi bila tudi organizacija t.i. Cicibanovih uric. Željo zanje so najprej izrazili posamezni starši, katerih otroci so v domačem varstvu, pa si pred vstopom v šolo želijo novih prijateljev in delček preživetega časa v skupini otrok z vzgojiteljico. Tako bi te urice potekale enkrat do dvakrat na teden po dve uri v igralnicah vrtca. Starši pa bi zanje prispevali od 10 do 20 €.

Zato je Občina pripravila anketo, s katero je želela preveriti interes staršev za to obliko popoldanskega druženja otrok. Na anketo, objavljeno v lokalnem časopisu, je odgovorilo devet staršev, ki imajo tri otroke v starosti od 2 do 3 let, dva otroka v starosti 3 let, enega štiriletnika, tri petletnike in enega otroka v starosti 6 let. Vsekakor, žal, premalo za oblikovanje oddelka. In, žal, premalo za organizacijo »Cicibanovih uric«. Za sedaj. Takoj ko se bo zanimanje za tovrstno obliko varstva povečalo – vsaj za 20 otrok – bo Občina v sodelovanju z Vrtcem Kurirček organizirala »Cicibanove urice«.

NeMa

Bralci pišejo

Le zgodovinski resnici lahko sledi sprava

Spoštovani urednik Marcel Štefančič!

Že dolga leta prejemam Logaške novice, zato se res spodobi, da se prav lepo zahvalim za tako zvesto pošiljanje časopisa, ki ga z zanimanjem vedno preberem in se vedno čudim, kako hitro napreduje moj rojstni kraj. Po 35 letih sem bila leta 1996 na obisku v Sloveniji in zdelo se mi je neverjetno, kako je bil že takrat Logatec velik in spremenjen. V mojem spominu je ostal majhen in bolj kmečki. Sedaj je pa mesto.

Časopis dam, da bereta tudi dve Slovenki iz Rovt.

Letos so bile v marčnih Logaških novicah objavljene slike folklorne iz tovarne KLI iz leta 1954 in 1955. V tisti folklorni skupini sem tudi jaz plesala. Pa kako prav mi je prišlo, da sem takrat plesala folkloro, saj sem kasneje, ko sem leta 1961 prišla v Argentino, ustanovila folklorno skupino v »Našem domu« v San Justu in 12 parov vodila od leta 1962 do 1965, ko sem se poročila in se odselila iz San Justa.

V časopisu sem prebrala tudi to, da ste končno postavili skromen križ ob Šemonovem breznu. Ali Logatčanov še vedno ne zanima, koliko rojakov leži v tem breznu? Žrtve antikomunizma po toliko letih še vedno nimajo svojega mesta. Še vedno se dela razlika med umrlimi. Mi tu, v daljni Argentini, pa že vsa leta, kar je svobodna Slovenija, imamo v juniju spominske proslave in sv. maše ter molimo za vse žrtve vojne in revolucije; med temi so domobranci, partizani, talci, žrtve črne roke in vsi padli na vseh frontah. Dokler se ne bo priznala zgodovinska resnica in se ne bo priznalo, da so se vsi borili za domovino, ne bo sprave med ljudmi.

Na koncu naj povem, da je vaš uvod vedno najbolj učinkovit in zanimiv.

S spoštovanjem Vas prav lepo pozdravlja daljna bralka iz Argentine

Betka Maček – Krištanova

Bralci pišejo

Urejenost Lokve

ali Odprto vprašanje županu

Že dalj časa ugotavljamo krajan, ki živimo v bližini Lokve-bajer pri Sekirici (in se sprehajamo tam mimo), da je tamkajšnja okolica popolnoma zanemarjena. Neurejena je brežina – pot je prehojena po travniku v bližini, dotok vode iz potoka pa je neustrezen, saj se kanal, kjer naj bi dotekala voda, zabija. V poletnih mesecih pa je iz samega bajerja čutiti smrad.

Omenjeni bajer je bil urejen še pod izvršnikom Kermavnerjem. Nekaj časa je bila okolica primerno urejena, enako tudi pot, vrbe so bile ustrezno obrezane, sedaj pa je že nekaj let vse zanemarjeno. Je to odraz župana do okolja? Okolje, kjer živimo in se sprehajamo, bi moralo biti bolj čisto in primerno za sprehajalce ipd. Si je zato župan zaslužil podporo občanov? Zakaj ima župan javna dela, če ne uporabi svojega aparata za ureditev okolja? Saj tudi ta okolica je odraz urejenosti občine in samega kraja.

Bližji sosed bajerja je moral sam pokositi travo in grmičevje, ker ga je bilo sram, kako je vse neurejeno – zanemarjeno.

Upam, da se bo župan sedaj zganil in dal določene naloge ustreznim službam, ki naj bi ponovno uredile okolico – za starejše ljudi pa postavili klopi.

Pergovnik

Odmevi z Doma starejših Od palačink prek koncerta do srečanja v Dutovljah

V našem Domu ni nikoli dolgočasno. Tako smo septem-ber začeli s peko palačink. Popoldne smo se zbrali na delovni terapiji; bilo nas je kar precej. Naš stanovalec Arh je bil oblečen v pravega kuharja, z belim predpasnikom in kuharsko kapo. Uniforma mu je prav lepo pristajala. Napekli so veliko palačink in prav dobre so bile. Namazali so jih s skuto, z orehi in marmelado. Jedli smo lahko vsi – tudi tisti, ki nismo pekli.

In pekle so se palačinke.

Sredi septembra so v naši dvorani nastopili člani Obrtniškega pevskega zbora iz Logatca. To je bil prvi koncert po letošnjih poletnih počitnicah. Tudi sicer je ta zbor v našem domu nastopil prvič. Na naše presenečenje in veselje smo med pevci zagledali tudi našega hišnika gospoda Naceta. In kako lepo poje solo! Mešani zbor šteje skupaj dvajset pevcev. Zbrali so se z vseh vetrov – od Idrije prek Logatca do Vrhnike. Zborovodja je zelo prijeten gospod, vedno kaj zabavnega pove in se pošali. Veliko lepih pesmi so nam zapeli, predvsem take, ki jih vsi poznamo. Dve pesmi so zapeli tudi skupaj z nami. Zaključili so z Ave Marijo. Stanovalci smo bili zelo zadovoljni, oni pa so obljubili, da še pridejo. Še posebej nas je veselilo, da so se tudi oni lepo počutili pri nas.

Naslednji dan, 15. septembra, so naši stanovalci odšli v Dutovlje na tradicionalno srečanje domov Notranjske in Primorske. Gostila jih je gospa Renata Bačer. Voditelj je bil gospod Gojmir Lešnjak Gojc, pela pa je Natalija Verboten. Dutovlje so mnogim v spominu še iz časov, ko so tam udarniško delali železniško progo. Naši stanovalci so povedali, da je bilo enkratno. Veliko petja, dobre glasbe, hrane in pijače! Še prav posebej so hvalili pršut! Prav lušno jih je bilo gledati in poslušati, ko so se zadovoljni vrnili domov.

Ivanka Pečenik

Ure pravljic

Knjižnica Logatec:
ob četrkih, ob 16.30 uri,

Krajevna knjižnica Rovte:
četrkih, ob 16. uri

Zahvala

Jožefa Tomažič

Desetega septembra smo se poslovili od naše mame, tašče, babice in prababice Jožefe Tomažič.

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, sosedom in znancem, ki so nam izrekli sožalje in jo pospremili na njeni zadnji poti. Hvala vsem, ki ste darovali cvetje, sveče in darove za sv. maše.

Najlepša hvala pogrebniemu zavodu Menart ter osebju Doma upokojencev Vrhnika za predano skrb.

Posebna zahvala pa velja našemu župniku g. J. Komparetu ter vsem trem somašnikom za lep poslovlilni obred.

Vsi njeni

Zahvala

*Vse ima svojo uro, vsako veselje
ima svoj čas pod nebom:
je čas rojevanja in čas umiranja,
čas pobijanja in čas zdravljenja,
Je čas jokanja in čas smejanja,
čas zalovanja in čas plesanja.*

Drago Rupnik

iz Novega Sveta
25.6.1951-22.9.2007

Iskreno se zahvaljujeva: gospodu župniku Janezu za vse obiske na domu, osebju Zdravstvenega doma Logatec, sestram v Domu Marije in Marte ter pogrebniemu zavodu Menart. Posebna zahvala gre vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom za vso pomoč in izrečena sožalja. Ne nazadnje, se zahvaljujeva tudi gospodu župniku Srečku in kaplanu Adržeju za lep obred, vsem pevcem ter lovcem, ki so zanj pripravili še zadnje besede.

Žena Marija in hči Tina

Zahvala

*Ko ostane bolečina in praznina,
ko spoznaš, da ni poti nazaj,
ostane nam ta misel nate živa
in nenehni ta - zakaj.*

Jože Križaj

Premalo je prostora, da se zahvaliva vsem, ki ste nama stali ob strani ob boleči izgubi moža in atija Jožeta.

Posebej bi se zahvalili vsem prijateljem in prijateljicam, sosedom in sorodnikom. Posebna zahvala pa velja dr. Katarini Turk, dr. Darji Modic-Likar, patronažnim sestram Indiri, Evi in Eriki, družini Tomac, Nagode in Mitrovič, sodelavcem Zdravstvenega doma, kolektivu Petrola ter pogrebniemu zavodu Menart in vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili k njegovemu preranemu počitku.

Iskrena hvala!

Maruša in Špela

Zahvala

Ob boleči izgubi ljubljenega moža, atija, sina, brata, zeta, svaka, nečaka in bratranca

Lojzeta Rupnika

Se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so nam v težkih trenutkih stali ob strani, nam izrazili sožalje, darovali cvetje in sveče ter nam pomagali.

Posebna zahvala gre vsem dobrim sosedom, prijateljem, znancem iz Logatca in s Kalc, dr. Darji Modic Likar, zdravstvenemu osebju ter patronažnim sestram Evi, Eriki in Bredí. Hvala tudi sošolcem in sošolkam osnovne šole, sodelavcem in sodelavkam SINTAL, d.d., ter NLB - sektorju za prevoz gotovine, kolektivoma Mercator in UIV Vrhnika ter Tomažu Jerinu.

Zahvala gre tudi g. Adržeju Goseku za darovano sv. mašo in lep pogrebni obred, g. Janezu Komparetu za tolažilne besede in pogrebniemu zavodu Menart.

Hvala vsem, ki ste ga imeli radi in ga v tako velikem številu pospremili na zadnjo pot v prerani grob.

Žena Klavdija in vsi njegovi

Brez odločnega povelja

Od znanega tragičnega dogodka pri Korenču v Žibršah, kot se reče po domače, ko je hiša pogorela do tal, je 28. avgusta minilo 65 let. V plamenih je tedaj umrl Jože Popit, domači sin in borec Dolomitskega odreda. Čudežno pa je preživel Janez Korenč, posestnik z Ravnika, oče peterih otrok in tudi borec Dolomitskega odreda s partizanskim imenom Pagat.

Pogorela hiša je pripadala srednjevelikemu posestvu na zahodnem obrobju Žibrš. Njen lastnik je bil Jože Popit, po domače Tumle, ki je imel v lasti dvojce posestev. Več let je to posestvo obdelovala njegova sestra Ana, ki je imela v hiši še manjše gostišče – v tistih časih priljubljeno izletišče zlasti mladih iz Logatca in

Obnovljena Korenčeva domačija v Žibršah.

okolice.

Tragedija pa se je zgodila, kot rečeno, 28. avgusta 1942 med veliko italijansko ofenzivo proti partizanskim enotam v Ljubljanski pokrajini – kasneje imenovana Roška ofenziva. Partizanske enote so preživljale težke čase in pretrpele velike izgube; nekatere so celo občasno prenehale z delovanjem. Veliko pa je pretrpelo tudi civilno prebivalstvo. Da bi lažje prebrodili težave, je bil Dolomitski odred razporejen na manjše enote, ki so se razdeljene zadrževale v zavetju gozdov. Tako se je tragičnega dne 3. četa 2. bataljona zadrževala v Cuntovi grapi ob izviru Črnega potoka. Borce so izvajali le nočne patrolne obhode po okolici. In tako se je patrola, ki jo je vodil četni politični komisar Dragomir Benčič-Brkin, zglasila v Popitovi hiši. V patroli so bili poleg Benčiča še Jože Popit (sin lastnika hiše), Janez Korenč, Mile Bukovec in Jože Levstik. Z njimi pa je bil tudi politični sodelavec OF Franc Popit. V hiši so tedaj stanovale hči Slavka Popit, Francka Mlinar in Marjana Jesenko s svojo sedemletno hčerko Mici.

Namen poznega večernega partizanskega obiska pri Popitovih ni povsem razjasnjen. Neki sorodniki trdijo, da jih je tja povabil Janez Korenč, ki da je praznoval neki svoj jubilej. Hiša je že spala, ko so potrkali partizani. Odprla jim je in jih pogostila Slavka. Kako uro kasneje je na vrata potrkala številčnejša belogardistična patrolja iz Hotedršice. Sprva so prišleki pozivali partizane, naj se predajo. Ker se pa partizani niso hoteli predati, so belogardisti začeli streljati v hišo, kjer je nastala zmeda. Vojaško smiselno je odločil Franc Popit, in sicer tako, da naj zdrvijsko skoz sovražni obroč ob eksploziji ročne bombe, ki jo bo vrgel na dvorišče. Vendar ob eksploziji so mu sledile le ženske z otrokom, morda tudi Levstik. In v partizansko taborišče so prispeli brez izgub. V hiši pa so bili ostali Jože Popit, Korenč in Benčič; odločali so se vsak po svoje, kar pa je bilo usodno za Popita.

Benčič se je skrival v neko ropotarnico v predsobi, šele ko je začela hiša goreti, je zbežal iz skrivališča in nekoliko ranjen pri-

spel v taborišče. Korenč se je skrival v krušno peč in tako preživel v goreči hiši. Ko je zlezel iz nevzdržnih razmer v peči, se je opek ob ograji štedilnika. Sovražnikov že ni bilo več v bližini. Opazil je le nekaj otrok, ki so si iz radovednosti prišli ogledat pogorišče. Omotičen se je napotil v taborišče, od koder so se partizani že umaknili. Pri tem je malo manjkalo, da ga ni zajela italijanska enota, ki je prihitela belogardistom na pomoč. Padel pa je 20. decembra 1943 v boju z Nemci v Suši pri Hotavljah, star 38 let.

Kaj je počel Jože Popit, se ni dalo ugotoviti. Njegov oče Jože je o njem sprva spraševal partizane, ki so ga le pogrešali. Kasneje je odšel na pogorišče in sina našel mrtvega v neki kleti. Bukovec je trdil, da je bil padli Jože v kritičnem času na straži, kjer so ga presenetili belogardisti.

Od vseh udeležencev živi le še Levstik, ki se pa podrobnosti ne spominja več. Tudi se ni dalo ugotoviti, kaj je počel v navedeni skupini. Tudi za stanovalke v Popitovi hiši so bile posledice usodne. Francko in Marjano je fašistično sodišče obsodilo na dosmrtno ječo. Francka je kazen prestajala v kaznilnici Fosenbrone v Italiji. Po kapitulaciji Italije se je 1943 vrnila k svojim staršem v Liplje pri Planini. Marjani so kazen odgodili, ker je bila noseča. Slavka pa je šla k partizanom in preživela vojno.

Domnevati se da, da je bil pri tej tragediji na delu ovaduh. Iz povedanega se da sklepati, da so partizani v kritičnem trenutku ravnali slabo. Odpovedali so vsi značilni partizanski dejavniki, zlasti poveljevanje in borbenost. Vodja skupine bi moral oceniti razmere, moral bi se odločiti, predvsem pa bi moral odločno poveljevati. Ker pa se tako ni zgodilo, je bilo usodno.

Franc Dolenc

Žarni zid nared do dneva mrtvih

Delavci Komunalnega podjetja Logatec te dni dokončujejo dela na žarnem zidu, ki so ga postavili ob novem razširjenem delu pokopališča.

Tako je nastala žarna stena.

Tako so uredili odvod padavinske vode in kanalizacijo ter položili tlakovce ob zidu. S tem načinom pokopa bo dolenjelogaško pokopališče pridobilo kar nekaj novega prostora za zadnji dom svojih najbližjih.

Besedilo in foto: France Brus

Potreb za sprejem v vrtec vse več in več

Vrtec Kurirček Logatec in Miklavžev vrtec skozi vse leto sprejemata prošnje staršev, ki želijo za svoje otroke varstvo v tovrstnih ustanovah. Tudi v letošnjem maju je bilo tako.

Na naslova obeh vrtcev je do maja prispelo 162 vlog, od tega 24 na naslov Miklavževega vrtca in 138 na naslov vrtca Kurirček. Komisiji obeh vrtcev sta se odločili, da sprejemata toliko otrok, kolikor je pač prostih mest, in sicer v Miklavžev vrtec 11 otrok in v vrtec Kurirček 95 otrok. Tako je bilo skupaj odklonjenih 56 malčkov.

Med počitnicami pa je prišlo tudi do nekaterih sprememb. Starši 23 otrok so se premislili ter odklonili vpis že sprejetega otroka v vrtec, in tako sta vrtca naknadno sprejela še toliko – 23 prej odklonjenih, otrok. Poleg te spremembe pa se je zgodila še ena: nova rojstva otrok v občini. Do 2. oktobra 2007 je bilo namreč rojenih 129 otrok; tudi to dejstvo je botrovalo novim prošnjam za sprejem otrok v vrtec. Teh je prispelo do sredine septembra na oba naslova kar 80.

Na podlagi vseh teh dejstev, ki jih Občina Logatec vsekozi spremlja skupaj z obema vodstvom vrtcev, se bodo s 1. januarjem 2008 oblikovali t.i. začasni oddelki vrtcev, najprej pri enoti Tabor, kasneje pa tudi ob centralni enoti vrtca in v Rovtah. Vsekakor pa Občina Logatec že pridobiva ustrezno zemljišče in dokumentacijo za gradnjo vrtca v Rovtah, kasneje pa tudi v Logatcu, če bo ob tem, da vrtec gradi tudi župnija v Dol. Logatcu, to še potrebno in upravičeno.

NevMa

Objestnost pač ne miruje

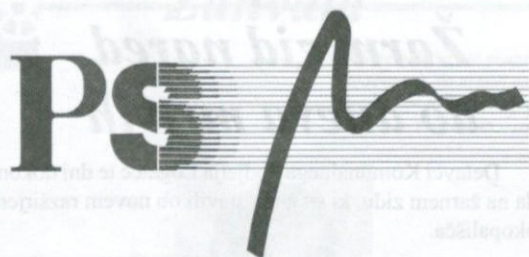
Po vsej verjetnosti v nočnih urah ob povratku z žurov mladi preizkušajo svojo moč in svoje sposobnosti tudi na klopeh po parkih, ki so sicer namenjene počitku sprehajalcev. V parku ob poti od Zdravstvenega doma proti banki in Mercatorju že dalj časa stoji poškodovana klopa, ki prav gotovo slabo služi svojemu namenu. Čaka na nekoga, ki jo bo popravil.

Obdelana žalost.

Do takrat bo nema priča objestnih mladcev, ki so pripravljani uničevati zabojnike za smeti in oglasne table ter lomiti klopi po parkih.

Besedilo in foto: France Brus

POSTANITE DEL NAŠEGA USPEHA!

Smo dinamično podjetje s področja avtomatizacije proizvodnje in pogonske tehnike. Zaradi povečanega obsega dela iščemo nove sodelavce:

1. APLIKATIVNI INŽENIR (m/ž)

- VI. ali VII. stopnja izobrazbe elektro smeri
- znanje angleškega jezika
- izpit B kategorije in lastno vozilo

Glavnina dela bo pri servisiranju in vgradnji elektronsko reguliranih motorskih pogonov. Izkušnje na tem področju so prednost pri izbiri kandidata.

2. ELEKTRO MONTER (m/ž)

- III. ali IV. stopnja izobrazbe elektro smeri

Po temeljitem in strokovnem uvajanju vas poleg stimulativnega plačila čaka raznoliko, samostojno in odgovorno delo v sodobnem delovnem okolju. Vaše prijave pričakujemo do 30. oktobra 2007.

PS, družba za projektiranje in izdelavo strojev, d.o.o.

Kalce 38b, 1370 Logatec

Tel: 01-750-85-10, faks: 01-750-85-29, e-pošta: ps-log@ps-log.si

PLANINSKI POHODI

www.geocities.com/pd_logatec/

Organizator: Planinsko društvo Logatec, Stara cesta 8, 1370 Logatec

Nedelja, 21. oktober – KJECELJ-SOCERB, info: Jernej Rus
Sobota, 27. oktober – KRASJI VRH, info: Matej Vidmar, Gregor Dolenc

Gregor Dolenc-040/796-703, Simona Dernelc-041/283-010,
Dušan Jozelj-031/455-721,
Marinka Kozamernik-031/506-734, Jože Kobal-01/7543-139,
Alenka Mrak-041/564-757,
Tomaž Naglič-051/313-815, Jernej Rus-040/468-648, Janez
Rudolf-041/594-545,
Janez Slabe-041/544-561, Matej Vidmar-041/379-156

Napovednik prireditev

Torek, 16. oktober, ob 20. uri, dvorana Glasbene šole Logatec
**OTVORITEV KONCERTNEGA KLAVIRJA S CELOVEČERNIM KONCERTOM
 VRHUNSKIH MLADIH SLOVENSКИH PIANISTOV**
 Org. in info: Glasbena šola Logatec, 01/7590 730

Petek, 19. oktober, ob 19.30, dvorana Glasbene šole Logatec
KONCERT UČITELJEV GŠ LOGATEC
 Org. in info: Glasbena šola Logatec, 01/7590 730

Petek, 19. oktober, ob 20. uri, Velika dvorana Narodnega doma Logatec
KAR NAREDI RESNICO ŠE BOLJ NERAZUMLJIVO (stand-up show)
 Org. in info: Kulturno društvo »Novi oder«, (Tim) 040 480 327

Sobota, 20. oktober, ob 19.30, Športna dvorana Logatec
**SLOVESNI KONCERT OB 35 - LETNICI GŠ LOGATEC IN
 10 - LETNICI SIMFONIČNEGA ORKESTRA LOGATEC**
 Org. in info: Glasbena šola Logatec, 01/7590 730

Sobota, 20. oktober, ob 20. uri, Velika dvorana Narodnega doma Logatec
MONODRAMA O PRIMOŽU TRUBARJU v izvedbi gledališkega igralca Anatola Šterna
 Org. in info: Knjižnica Logatec 01/7541-722

Torek, 23. oktober, ob 18. uri, Velika dvorana Narodnega doma Logatec
OTROŠKI GLEDALIŠKI ABONMA, 1. Predstava POLŽ VLADIMIR GRE NA ŠTOP
 Gostuje: Gledališče TRI
 Org. in info: Občina Logatec, 01/ 7590-633, renata.gutnik@logatec.si

Četrtek – sobota, 25. – 27. oktober, od 10. do 13. in od 15. do 18. ure, Glasbena šola Logatec
MEDNARODNI PEVSKI SEMINAR
 Prof. Barbara Pearson, korepetitor prof Klemen Golnar
 Org. in info ter prijave: Glasbena šola (00386) 1 759 07 32 ali 031 625 577, gslogatec@siol.net

Četrtek, 25. oktober, od 18. ure dalje, Steklena galerija Logatec
“ŠTUDENTI KRAJINSKE ARHITEKTURE V LOGATCU”
 Razstava študentskih del pri predmetih Urbanistično planiranje in Načrtovanje mestne krajine, štud. leto 2005/2006
 ter pri predmetih Ozelenjevanje rastlin in Načrtovanje mestne krajine, štud. leto 2006/2007
 Org. in info: Občina Logatec in Biotehniška fakulteta, Oddelek za krajinsko arhitekturo ,01/ 7590 625

Petek, 26. oktober, ob 19.30, Dvorana Glasbene šole Logatec
PEVSKI RECITAL: KRISTINE BITENC (Slovenija) in **KADRI TEGELMANN** (Estonija)
 ob spremljavi pianista **TADEJA HORVATA**
 (V okviru mednarodnega pevskega seminarja prof. Barbare Pearson - Nizozemska)
 Org. in info: Glasbena šola Logatec, 01/7590 730

Petek, 26. oktober, ob 20. uri, Velika dvorana Narodnega doma Logatec
GLEDALIŠKI ABONMA KOMEDIJE Občine Logatec
 I. predstava **SCAPINOVE ZVIJAČE** (Jean-Baptiste Poquelin Molière). Gostuje: SNG – DRAMA. Režija Boris Cavazza.
 Org. in info: Občina Logatec, 01/ 7590-633, renata.gutnik@logatec.si

Sobota, 27. oktober, ob 19. uri, Velika dvorana Narodnega doma Logatec
KONCERT OB 20-LETNICI OBRJNIŠKEGA MEŠANEGA PEVSKEGA ZBORA »NOTRANJSKA« z gosti: baritonist
 Marko Kobal, citrar Tomaž Plahutnik, pesnik in igravec Tone Kuntner. Povezovalka Maja Filipič
 Org. in info: OmePZ »Notranjska«, 040 426 054.

Sobota, 27. oktober, ob 19.30 uri, Dvorana Glasbene šole Logatec
**ZAKLJUČNI KONCERT AKTIVNIH UDELEŽENCEV MEDNARODNEGA PEVSKEGA SEMINARJA prof. BARBARE
 PEARSON** (Nizozemska)
 Org. in info: Glasbena šola Logatec, 01/7590 730

V programu lahko pride do spremembe. Novosti bodo sproti objavljene na spletnih straneh Občine Logatec www.obcina-logatec.com Prosimo za razumevanje. Podatke zbrala Občina Logatec, Tržaška cesta 15, 1370 Logatec, renata.gutnik@logatec.si / tel.: 01 7590 633.

V Knjižnici je zmeraj kaj novega

Slovensko leposlovje

BATISTA, Z.: Črni opali; BELČIČ, B.: Skrivnost velikega brata : 24 frameov; FLORJANČIČ, P.: Skok v smetano : izumitelj Peter Florjančič pripoveduje o svojem življenju*; FRANČIČ, F.: Grauzenčas : erotični roman; HOČEVAR, A.: Pesmi o koscih in podobnostih (poezija); JANEŽIČ, T.: Markizino maščevanje; KOCBEK, M.: Tilt. (poezija); MEDVED, J.: Yo; PETAN, Ž.: Čez rob sveta; SMOLE, B.: Reka slezanaste barve*; ŠTEFANEC, V. P.: To se zgodi porednim fantom; ŠTURN, M.: Vražje sonatine (poezija); VEBLE, A.: Al eksandra : resnična zgodba o bogastvu, lagodju, seksu, ponižanju in begu iz Libanona*; ZUPAN, U.: Čitanka Panini; ZUPAN, V.: Pesmi s prostosti (poezija)*

Tuje leposlovje

CAMILLERI, A.: Lončeni pes : drugi primer komisarja Montalbana; CVETANOVIČ, J.: Zgodbe za težko noč (uspavanka za odrasle)*; DRAGOMÁN, G.: Beli kralj*; ERRE, J. M.: Pazite se psa; GERRITSTEN, T.: Izginule; IGGULDEN, C.: Imperator. Polje mečev*; KARDUM, A.: Kar sem zamolčala*; LEFANU, J. S.: Carmilla*; LUNGU, D.: Kokošji raj; MANFREDI, V. M.: Poslednja legija*; MILLMAN, D.: Pot miroljubnega bojevnika; NĚMIROVSKY, I.: Francoska suita*; ROBERTS, N.: Modri dim; ROWLING, J. K.: Harry Potter in the deathly hallows*; VONNEGUT, K.: Mož brez domovine; WIESEL, E.: Noč; WINEGARDNER, M.: Botrova vrnitev

Strokovna literatura

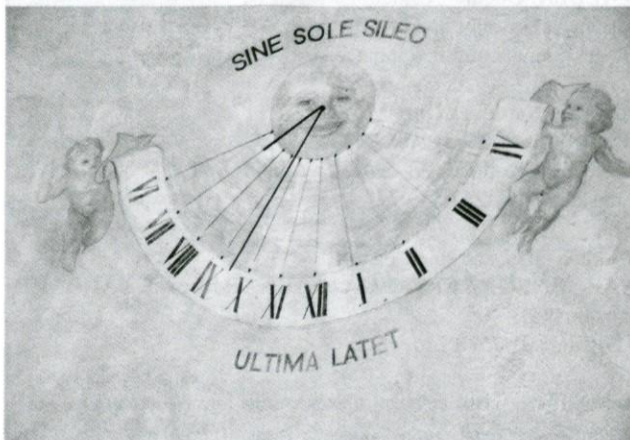
BLANCHARD, K. H.: Recept za uspešno vodenje : manjkajoča sestavina pri vodenju ljudi dandanes; BRADLEY, M.: Vodnik po tajnih družbah : resnica o najbolj zlovesčih tajnih družbah na svetu, o združenju iluminatov, Sionskem priorstvu, Opusu Dei in drugih; BRATUŠA, T.: Hitri vodnik po zaščiti vašega računalnika : kako se izogniti ...*; BROWN, S.: Feng šuj : popolni vodnik za izboljšanje življenja, doma, zdravja in denarnih razmer; CAMPBELL, J.: Miti, po katerih živimo; CAPUTO, J. D.: Radikalnejša hermenevtika : o tem, da ne vemo, kdo smo; DERGANČ, F.: Okrvavljena roža : spomini partizanskega zdravnika; DIAMOND, J. M.: Propad civilizacij : kako družbe izberejo pot do uspeha ali propada*; FABER, A.: Kako se pogovarjamo z najstniki in kako jih poslušamo; FARRER-HALLS, G.: Aromaterapija; FIGES, O.: Natašin ples : kulturna zgodovina Rusije*; FISCHER, E.: Končno brez bolečin v vratu; FREITAG, E. F.: Podzavest, centrala moči : pomoč iz nezavednega; GAŠPAROVIČ, M.: Priročnik za družinske negovalce; GOMBAČ, S.: Letala s sidrom : hidroavioni v Portorožu in okolici; GORJUP, T.: Razmisleki o slikarstvu; HEITZ, H.: Tako najlepše zelenijo in cvetijo sobne rastline : predstavitev ...; HRAUSKY, A.: Jože Plečnik v Ljubljani in Sloveniji : vodnik in zemljevidi ...; INDIJA Komandija : prozna ljudska besedila z Vipavskega, Goriškega, ...*; JOINSON, S.: 101 čudoviti izdelki, ki ga omogoča digitalna kamera; KAPŠ, P.: Čokolada kot hrana in zdravilo; KAPŠ, P.: Hrana in rak; KASTELEC, D.: Sončna energija v Sloveniji; KOVAČIČ, M.: Nelagodje v telesu*; LAWSON, T. W.: Trideset sekund nad Tokiom; MCCLUNG, W. A.: Arhitektura raja : kako sta preživela Eden in Jeruzalem; MELVILLE, F.: Knjiga o angelih : prosimo angele za vodstvo, tolažbo in navdih; MIHELJAK, V.: Politika med amnezijo in paramnezijo; MUŠIČ, I.: Karavanke; NATIONAL geographic : 100 najboljših fotografij*; OGOREVC, M.: Med šamani v Sibiriji*; OSNOVNA življenjska izkustva; RAČKI, T.: Veščina risanja. 2. Človeška figura; REBULA-TUTA, A.: Blagor ženskam; SMREKAR, A.: Divja odlagališča odpadkov na območju Ljubljane; SPACAL, L.: Mozaiki, tapiserije, likovne opreme ladij; SPACAL, L.: Življenjepisi in bibliografija*; STARK, R.: Teorija religije; STREL, B.: Kako zaščititi izum : kdaj izum izpolnjuje pogoje patentne zaščite, kaj je patent in predpisi, ki urejajo postopek pridobitve patentnega varstva v Sloveniji; SZODI, P.: Študije o Hölderlinu : s traktatom o filološkem spoznanju; ŠINIGOJ, B.: Spodbuda k filozofiji; TANASKOVIČ, D.: Islam in mi TOPORIŠIČ, T.: Ranljivo telo teksta in odra : kriza dramskega avtorja v gledališču osemdesetih in devetdesetih let dvajsetega stoletja; ŽUŽEK, M.: Osnove homeoterapije*

*Priporočamo!

Maja Gregorič

Sončna ura še vedno meri čas

Samo ob soncu meri čas.

Na cerkvi sv. Nikolaja v Dolenjem Logatcu je še ena izmed sončnih ur v kraju, ki ob sončnem vremenu kaže točen čas.

Ker je ura postavljena na steni zvonika proti osnovni šoli Osmih talcev, je, žal, možen pogled nanjo le s poti iz šole proti Domu Marije in Marte oziroma proti spomeniku sv. Nikolaja.

Besedilo in foto: France Brus

Urnik knjižnic na Logaškem

Logatec: pon., sred., pet.: 9-19, tor., čet.: 12-19, sob.: 8-13
poletni urnik (1.7. - 31.8.) pon., sred., pet.: 9.00 - 16.00,
tor., čet.: 12-19, sob.: zaprto

Rožte: tor.: 15-19, čet.: 15-19 / poletni urnik (1.7. - 31.8.)
tor.: zaprto, čet.: 15-19

Hotedršica: sre.: 16-19, pet.: 16-19 / poletni urnik (1.7. - 31.8.)
sre.: 16-19, pet.: zaprto

Vrh Svetih Treh Kraljev: čet.: 11.30-12.30, pet.: 18-19 / poletni urnik
(1.7. 31.8.) pet.: 18-19

Org. in info: Knjižnica Logatec, 01/7541-722

Žegnanje pri sv. Janezu

Cerkvica sv. Janeza Evangelista stoji na hribčku nad Gorenjo vasjo. Kako lep je ta kraj, pove misel p. Marka Rupnika, ko je na predavanju akademskim slikarjem orisal to okolje kot njemu najlepši naravni mozaik: cerkvica, obdana z lipami, poraščeni hribi v ozadju, pod njo pokopališče, njive in lepa vas. Na jesensko kvaterno nedeljo smo tam praznovali žegnanje. V cerkvi, zbrani kot ena družina, smo se zahvaljevali za vse dobro in prosili za blagoslov in božje varstvo vseh nas, naših družin in našega kraja. Prav lepa hvala g. župniku za darovano sveto mašo in lep mašni nagovor. Hvala vsem, ki ste praznovali žegnanje z nami. Oltarna miza je bil pregrnjena z novimi prtji. Mnogi ste pomagali pri skrbnem čiščenju cerkve in ureditvi njene okolice, jo praznično okrasili. Hvala za darove, saj želimo obnoviti dotrajano streho. Iskrena zahvala vsem, ki ste pripravili domače dobrote in z dobro voljo polepšali naše druženje po maši. Še posebej so se izkazale novopečene babice in dedki. Želimo si, da bi se ob letu spet zbrali, se veselili življenja, ki generacije z lepimi vaškimi običaji povezuje med seboj.

TiHo

KBV Logatec vpisuje nove člane

Treningi za začetnike bodo ob ponedeljkih od 18.30 do 20. ure in ob sredah od 20.30 do 22. ure. K vpisu so vabljeni vsi – dekleta in fantje, starejši od 12 let. V času vpisa se nam lahko pridružijo na kateremkoli treningu v telovadnici v OŠ 8 talcev. Za prvi trening zadostuje športno oblačilo in obutev, ostalo opremo pa lahko nato s popustom dobite prek kluba. Za dodatne informacije si lahko ogledate našo spletno stran: <http://www.savate-logatec.si>.

Sv. Janez

*Spoštovane občanke, spoštovani občani,
vabim vas na*

**Slavnostno odprtje
prenovljene Tržaške ceste in Poštne
vrta**

torek, 16. oktobra ob 15. uri
na ploščadi pred Tržaško 19 in 19a
(Mercator-DZS-NLB)

Župan Janez Nagode

slovenskavojska

V SLUŽBI DOMOVINE

**POSTANI
POKLICNI VOJAK
SLOVENSKE VOJSKE**

**MOŽNOST PROSTOVOLJNEGA SLUŽENJA VOJAŠKEGA ROKA
IN OPRAVLJANJE SLUŽBE V POGODBENI REZERVNI SESTAVI SV**

www.slovenskavojska.si
naborna.pisarna@mors.si

080 13 22

S kolom zabito
in smolo zalito
Domače posebnosti

Spominsko cvetje

Spominsko cvetje.

Na »stari občini« (Notranjska 14 v Logatcu) še vedno domujejo Slovenski krščanski demokrati, Slovenska demokratična zveza in Demokratska stranka. Slovensko ljudsko stranko je malo načel čas, Socialistična stranka in Socialdemokratska zveza pa se zdita rahlo plesnivi. Prostori imajo celo na manskardi, piše na obvestilni tabli znotraj. Cvetje nas opozarja, da je nekemu žal za 'tistimi časi'.

KRAS

Goban pa tak!

Mezetova Ivanka je naletela na 83 dkg netto težkega in zdravega jurčka. Je vaš potegnil več?

Logaške novice, glasilo občine Logatec; izdajatelj Občinski svet občine Logatec; odgovorni urednik Marcel Štefančič; grafična zasnova Goran Rupnik; tisk: Grafika Gracer, d.o.o., Celje; naklada 3950 izvodov. Časopis je brezplačen. Naslov uredništva: Logatec, Tržaška 15, 1370 Logatec; telefon 041 915 705, ob sredah od 10. do 12. ure (01) 7590-626 ali (01) 7590-600, E-mail: logaske@logatec.si, ISSN 0350 9281

FIAT

AVTOTRADE, d.o.o., VRHNIKA

Sinja Gorica 11, 1360 Vrhnika
tel.: 01 750 51 99, 755 79 00

» www.avtotrade.si

**ZGRABITE PRILOŽNOST!
DODATNO LETO GARANCIJE**

Poraba goriva: 5.3 - 6.7 l/100 km. Emisije CO₂: 139 - 158 g/km. Silag je sintetično!

Zabavno jo je peljati!

ABS + EBD, 2 varnostni blazini, klimatska naprava, avtoradio s predvajalnikom zgoščenk, električni pomik prednjih stekel in centralno zaklepanje, električni servoojčevalnik volana Dualdrive, potovalni računalnik.

Že za 8.250 €
(1.977.030 SIT).

FIAT

www.fiat.si

AVTOTRADE, d.o.o., Vrhnika
Sinja Gorica 11, 1360 Vrhnika
tel.: 01 750 51 99, 755 79 00

www.fiatbravo.si

